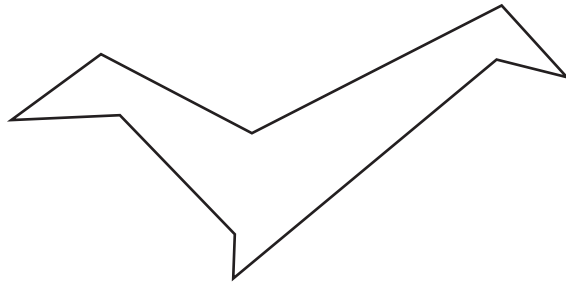

Aripi

ARIPI
Revistă literar artistică și de cultură a Școlii Gimnaziale "Mihai Eminescu" Pitești
Fondată în anul 1969, Serie nouă, 85-86/2017
Acord ISJ Argeș, nr. 713/16.02.2016

Redactor – șef

Prof. Manuela DÖVLEAC

Redactori – șefi onorifici

Prof. Petru STOICESCU

Prof. Ionel ȚUȚĂ

Redactori îndrumători

Prof. Iris TĂNĂSESCU
Prof. Eugenia HAGIMĂ
Prof. Miana Florentina POPA
Prof. Floarea MARTINESCU

Secretar de redacție

Prof. înv. primar Vicenția PÉTRACHE

Colectivul de redacție

Membri: Delia ACHIM, Larisa AVRAM, Alexia BADEA, Maria BĂDESCU, Iasmina BĂZĂVAN, Rareș BUNESCU, Aryan CIOCIRLAN, Anuța CIOCOIU, Cătălina HAGIMA, Darius COMĂNESCU, Alexandru COSTEA, Bianca COSTACHE, Bianca DUMITRU, Ada DUMINICĂ, Andreea FLORESCU, Irina GRIGORE, Alexandra IVAN, Adnana IVANA, Alexia MANEA, Maria MATEI, Andrei Petruț MODEL, Medeea MOȚOESCU, Cezara NEDELEA, Ioana NIȚU, Andra NIȚULESCU, Lidia PETRIA, Andreea POPESCU, Daria RĂDUCANU, Anda ROBEA, Nucu Ștefan STAN, Radu STĂNOI, Ștefania ȘERBĂNESCU, Ana TUDOR, Dragoș ULEANU, Raluca VĂLCEANU, Francesca ZĂHARIA

Colaboratori: Prof. Renata ALEXE, Col.(r) Ing. Alexandru MARIN

Coordonare

Prof. Dr. Marian HAIDUCU, director
Prof. Iris TĂNĂSESCU, director adjunct
Prof. Manuela DOVLEAC
Prof. Miana POPA

Vignete și desene

Cercul de Arte Plastice al Școlii Gimnaziale "Mihai Eminescu" Pitești,
Prof. Sidonia GHERGHINOIU, Prof. Maria Magdalena RAȚIU

DTP

Pr. Dr. Napoleon Nicolae DABU

Tipar

Editura Trialog Pitești

Aripi și suplimentul său **Arcade** sunt editate trimestrial de Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Pitești și se adresează în special elevilor, profesorilor și tuturor celor interesați de literatură și de artă

Site-ul Școlii Gimnaziale "Mihai Eminescu" Pitești (inclusiv al revistei și suplimentului editate):

www.mihaieminescupitești.ro

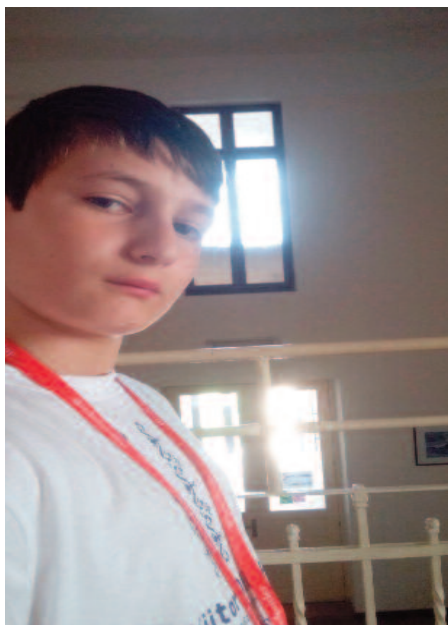
Facebook: Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" – Pitești

REDAȚIA

Str. Tineretului, nr.4, Pitești, Argeș, România
Tel/fax: 0248 252771, e-mail: aripi11@yahoo.com, sc_emin11@yahoo.com.

Magia performanței la Școala Gimnazială “Mihai Eminescu Pitești”

Ne propunem să dăm Cezarului ce e al Cezarului și să scoatem în evidență rezultatele notabile în materie de excelență ale Școlii Gimnaziale “Mihai Eminescu” Pitești, din acest an școlar, în ordine

cronologică, până în momentul redactării acestor rânduri.

1. Crivac Alexandru, elev în clasa a VIII-a B, legitimat la ACS FC Dănuț Coman Pitești, este selectat în echipa națională de fotbal a României U15. De menționat ca Alexandru Crivac este component de bază al echipei reprezentative de fotbal gimnaziu a școlii, antrenată de d-l prof. Neacșu Cristian, campioană națională, anul trecut, la Vaslui, la Olimpiada Națională a Sportului Școlar.

2. Barbu Robert, elev în clasa a VII-a D, calificat la Faza Finală a Olimpiadei Naționale de Fizică, Târgu Jiu, 2017, profesor îndrumător Orășanu Lavinia. Îl felicităm pentru că este la a doua prezență consecutivă la Olimpiada Națională de Fizică. Să menționăm că școala noastră are continuitate în materie de performanțe

olimpice la fizică, fostul elev Zamfir Robert, reprezentând în acest an la aceeași competiție de top, la clasa a IX-a, Colegiul Național Liceal I.C. Brătianu Pitești (prof. Popescu Viorel).

3. Rădulescu Robert, elev în clasa a VI-a B, calificat la Faza Finală a Olimpiadei Naționale de Matematică, Timisoara 2017, profesor îndrumător Marian Haiducu. Și în acest caz vorbim de continuitate pe linia performanței la acest nivel, alți doi foști elevi ai unității noastre de învățământ, Deonise Alexandru (clasa a IX-a) și Iancu George

(clasa a X-a), reprezentând în competiție, în momentul de față, Colegiul Național Liceal I.C. Brătianu Pitești (prof. Ulmeanu Sorin).

-continuare în pag. 4-

4. Echipa reprezentativă de baschet băieți a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu Pitești”, coordonată de profesorul Paraschiv Cristian, va reprezenta zona geografică din care facem parte la Faza Finală a Olimpiadei Gimnaziilor la baschet masculin, Arad, 2017.

5. Ionescu Denisa, elevă în clasa a VIII-a B, legitimată din acest an la CSU Medicina Târgu Mureș, a fost selecționată la echipa națională de volei feminin a României U16, contribuind zilele acestea la calificarea la Campionatul European de Volei Feminin U16.

6. Badea George, elev în clasa a VIII-a C, legitimat la LPS CSU Pitești, a fost selecționat la echipa națională de baschet masculin U15 a României.

Tuturor celor implicați în competițiile naționale și internaționale în care reprezintă Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Pitești, sau după caz, luptă sub culorile drapelului României, le dorim baftă și succes și le mulțumim

pentru ca au evidențiat în plan mediatic imaginea unității noastre de învățământ.

Redacția Revistei Aripi a Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu Pitești”

Modele existențiale pentru tinerii de azi

Interviu cu publicistul Cristian Cocea, directorul Direcției de Cultură Argeș

În primul rând, vă spun „Bine ați revenit!” alături de școala noastră, prin revista Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu”, Aripa. Articolul semnat de d-voastră în numărul anterior al revistei, 83-84, a trezit interesul cititorilor revistei, care ar dori să vă cunoască mai bine. V-aș ruga să le spuneți tinerilor cititori câteva cuvinte despre activitatea d-voastră profesională.

- Mă bucur că v-am trezit interesul cu notele mele de călătorie. În definitiv, îmi doresc cititori tineri. Cititorii bătrâni sînt mai plictisiți și au nevoie de ochelari! Lăsînd gluma la o parte, am avut întotdeauna o vocație paideică, adică am simțit nevoia să împărtășesc cu oamenii tineri cunoștințe, idei, emoții și amintiri. Judecînd după calitatea revistei, elevii Dvs sînt deosebiți – le place cartea! Așa că vă răspund cu plăcere la întrebări. Prin formație, aparțin

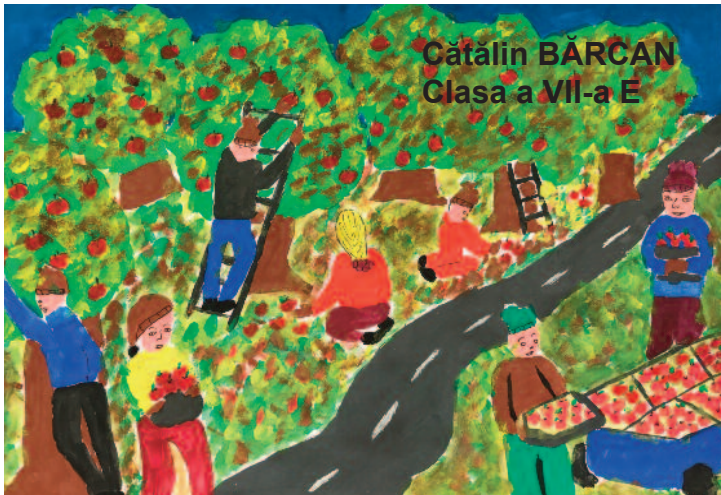
creierelor exacte – sînt inginer electrotehnician, absolvent al Institutului Politehnic București. Cei șaptesprezece ani de matematică m-au învățat să fiu rațional și să măsoz lumea. Prin vocație, am fost și îmi place să cred că mai sînt un jurnalist și un scriitor bun. Imediat după 1989, am renunțat la cariera tehnică pentru a face presă – presă scrisă, radio, televiziune. Am condus cîteva redacții, apoi am lucrat free-lancer. Am un masterat în comunicare și relații publice, la SNSPA, am publicat mai multe cărți de non-ficțiune (ghiduri de turism cultural, publicistică, jurnal, eseuri), iar de nouă ani sînt directorul Direcției pentru Cultură Argeș, structură a Ministerului Cul-

turii și Identității Naționale. Aici, coordonez un colectiv care se ocupă cu protecția monumentelor istorice și a siturilor arheologice, cu îngrijirea patrimoniului cultural mobil și imaterial.

Pentru că încercăm prin această revistă să aducem elevilor noștri repere reale de valoare, v-am ruga să ne împărtășiți dintre gândurile d-voastră legate de tinerele generații și șansele pe care le au pentru o viață frumoasă, armonioasă.

- Comparînd viața voastră, dragi cititori tineri, cu aceea a părinților voștri, aș spune că aveți mult mai multă libertate decît ei. Mai multă libertate în a vă alege viitorul, mai multe informații despre lume, mai mare mobilitate profesională. Cei mai mulți dintre voi sînteți deja cetățeni europeni, prin faptul că vorbiți limbi străine, aveți șansa de a studia și a lucra în Uniunea Europeană, aveți drepturi și posibilități la care generațiile mai în vîrstă nici nu visau. În același timp, sînteți mult mai stresați decît noi, cei bătrîni, prin competiția la care vă împinge viața, prin tentațiile care vă cheamă, prin accelerarea ritmurilor de existență, în paralel cu nesiguranța dată de sfărîmarea tuturor tradițiilor și credințelor identitare. Ca să reduceți stresul, adoptați mode și căutați apartenența la micro-grupuri, numai că și acestea se destramă repede. Sînteți mult mai pragmatici decît noi și mult mai adaptabili. Dar o faceți sacrificînd cumva prea repede inocența. Sînteți digital nativi, folosiți cu naturalețe computerul și smartphonul, dar socializați din ce în ce mai greu în lumea reală. În fine, ar fi multe de spus. Rețineți doar atît: ca să aveți o viață armonioasă, înaltele tehnologii cer înalte reacții compensatorii – artistice, de revenire la natură, spirituale.

Cătălin BĂRCAN
Clasa a VII-a E

Care credeți că este cheia reușitei în viață, profesional, dar și ca spiritualitate? Ce șansă avem ca tinerii să aprecieze cultura și să se apropie de aceasta?

- Răspunsul dinainte anticipează întrebarea.

Cheia e măsura. Să păstrăm măsura în toate. Știu că veți obiecta, spunându-mi că o carieră profesională se face cu sacrificii. Sau că banii sînt totul. Așa vă învață lumea aceasta a publicității și a materialismului. Dar ce înseamnă o carieră strălucitoare dacă sînteți singuri? Dar ce înseamnă banii dacă imediat ce v-ați cumpărat ceva începeți să vă doriți altceva? Sau ce înseamnă viața fără muzică, fără cărți, fără Dumnezeu? Așa că încercați să vedeți și prețul sacrificiilor, prețul celebrității, prețul banilor. Încercați să fiți fericiți. Or, asta e imposibil în afara Spiritului.

Se tot vehiculează astăzi ideea de model în viață, pe care tinerii au greutăți în a-l stabili corect. Ați putea să le povestiți tinerilor despre oamenii pe care-i admirați și poate v-au devenit reperi existențiale?

- În adolescență, cei mai mulți tineri se revoltă împotriva autorității adulților. Atunci, statuile părinților și ale profesorilor sînt dărîmate de pe soclu.

Apoi, rebelii se orientează în imitarea masculilor și femelelor alfa de vîrsta lor – idolii tinereții, frumuseții, averii, competenței - și pleacă în lume. Trep-

tat, cu trecerea vremii, cei mai mulți dintre aventurieri se lovesc cu capul de pragul de sus. Și intervine dezamăgirea. Deh, așa stă treaba cu idolii. Poate, mai bine, tinerii s-ar orienta către domenii de interes, profesii sau aventuri existențiale. Eu n-am avut idoli și nici măștri. Măștrii mei au fost cărțile. Am admirat însă enorm oameni de la care am învățat să gîndesc, să iubesc, să cred.

Ne puteți împărtăși din experiența d-voastră un moment în care un model existențial v-a ajutat?

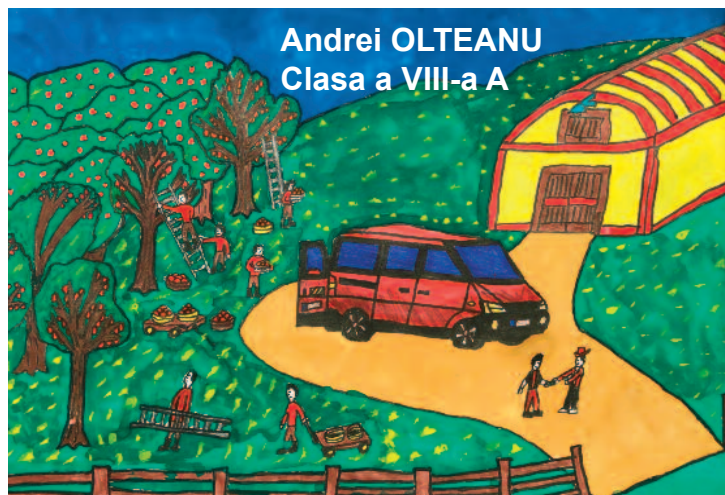
- Nu știu. Sînt multe momente în care umbrele celor care au fost Platon, Seneca, Iisus, Marc Aureliu, Dante, Eminescu, Ernst Junger, Noica sau Rene Guenon îmi șoptesc la ureche cîte ceva! Asta nu înseamnă că aud voci – de fapt, îmi amintesc o expresie, o atitudine, o idee, un vers pe care le-am citit cîndva. De multe ori, asta mă ajută. Sau măcar mă consolează.

Puteți identifica în zilele de astăzi oameni pe care copilul de altădată, Cristian Cocea, ar fi fost bine să-i admire?

- Adică dacă mai există și astăzi modele? Sigur că mai există. Cred că există chiar în cancelaria dumneavoastră.

Narcis MANGA
Clasa a VIII-a

Andrei OLTEANU
Clasa a VIII-a A

Care credeți că ar fi cinci cuvinte cheie care să descrie tinerii zilelor noastre?

- Doar cinci cuvinte? Să încerc: dezinvoltură, adaptabilitate, pragmatism, libertate și consumerism.

Vă mulțumim pentru timpul acordat și vă așteptăm la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” să le vorbiți tinerilor despre cultură, călătorii și viața frumoasă prin spirit!

- Vînt în Aripi!

Prof. Iris TĂNĂSESCU
Dir. adj. Șc. Gimn. „Mihai Eminescu”

Căsuța bunicilor

Afară este frumos. Soarele blând încălzește pământul umed, acesta fiind de asemenea și foarte nămolos de la ploile de acum două săptămâni. Cu timpul, vremea se face mai frumoasă și caldă, iar drumul este foarte

bun pentru drumeții.

Pentru că era cald m-am decis să merg la bunici, ca să le fac o vizită. Îmi iau bicicleta, gata să pornesc la drum, dar observ că roata din față era desumflată. După ce am umflat-o cu pompa am pornit spre casa bunicilor.

Bunicii mei nu stăteau departe așa că am ajuns repede la ei. În ograda lor totul era diferit. Lalelele, trandafirii, panseluțele și alte flori pe care nu mi le

mai amintesc cum se numesc au înflorit foarte frumos, iar alea care te conducea din poartă până la intrarea în casă fusese amenajată de bunicul meu cu pavele de piatră.

Razele soarelui se strecurau printre crengile verzi și fragede ale cireșilor și caișilor ce abia înfloriseră.

Căsuța bunicilor, deși neschimbată, îmi părea mai frumoasă. Intrând în casă, lemnul lucios al parchetului te atrăgea să-l pășești și de acolo, aveai de ales între șase uși mari și lăcuite, care te duceau în șase încăperi diferite, fiecare plină de amintiri frumoase din timpul vacanțelor de vară petrecute aici. Toate aceste încăperi îmi vor rămâne în memorie, alături de bunicii mei dragi, ca fiind acele locuri unde mă ascundeam când mă jucam de-a v-ați ascunselea, iar bunica se prefăcea că nu mă găsește, iar eu mă prăpădeam de râs încercând să nu fac prea mult zgomot.

Casa bunicilor este acolo unde am petrecut clipe minunate și de neuitat!

Raluca Marilena CONSTANTIN
Clasa a V-a D

Primăvara!

De la fereastra casei mele
Văd iarăși munții în catifele ...
Și- a vântului dulce adiere,
Împrăștie miresme ca o mângâiere.

Pământul rodește iarăși,
Sub a razelor de soare lumină
Și-n mijlocul acestui freamăt de natură,
Al primăverii braț metamorfozează în
copil ființa cea matură.

Maria BĂDESCU

O problemă importantă

Despre personaje:

A1-actorul 1- feminin, 14 ani
 A2- actorul 2- feminin, 14 ani
 A3- actorul 3- feminin, 40 de ani
 A4-actorul 4-masculin- 14 ani

Scena 1

(În cameră, într-un bloc aflat în centrul unui mare oraș industrial. În stânga se află o bibliotecă plină cu cărți de colecție, lipită de perete, o canapea mare și veche, iar pe biroul prăfuit o lampă cu lumină palidă)

A1: Nu mai știu ce să fac. De mult vreau să apar în piesa Annei, dar să lipsesc de la banchet sună groaznic! (apare în scenă în timp ce vorbește)

A2: Când începe piesa?

A1: La cinci. De ce?

A2: Banchetul începe la ora trei. Poți sta două ore la petrecere și la cinci mergem la teatru!

A1: Da! Da, da, da! Ai cât se poate de multă dreptate!

A2: Păi, când n-am eu dreptate? O, uite cât e ceasul, trebuie să plec, ai grijă ce faci! Și sper să ne vedem mâine la trei la banchet!

A1: Da, bine. Hai pa!

(ACTORUL 2 pleacă)

A1: Și iar singură în camera asta, iar singură cu gândurile mele, iar singură cu problema mea... Măcar acum am o rezolvare la infima mea problemă în acest univers pentru care și eu sunt egală cu o boabă de nisip pe o plajă.

(sună telefonul)

A3: Alo, alo!

A1: Da! Cu cine vorbesc?

A3: Sunt eu, Anne, directoarea piesei în care vei apărea! Trebuie să fii la teatru la trei jumate, să mai repetăm și să vă pregătim. Vei fi acolo, nu?

A1: Da...

A3: De ce pari nesigură? Am nevoie de tine, Ally! Trebuie să fii aici, mă înțelegi?!

A1: DA! Sigur că voi fi acolo, cum să nu!

A3: Bine, să nu mă dezamăgești! Pa!

A1: La revedere! (închide telefonul) Acum ce mă fac? Nu pot sta doar o jumătate de oră la petrecere. Și i-am promis doamnei Anne că voi juca în piesa dânzei așa cum îmi și doresc. Of, ce voi face eu acum? Ce pot face eu acum? Și ce frumos ar fi să îmi și răspundă cineva!

A4: Îți răspund eu, e mai bine? (nu va apărea în scenă, pe parcursul piesei i se va auzi doar vocea)

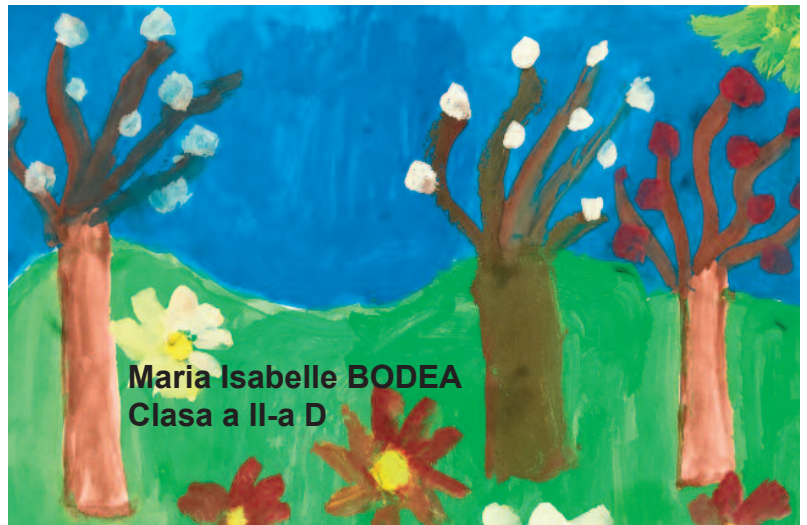
A1: Cine e acolo? De ce ești aici? De când ești aici?

A4: Calmează-te, sunt tu. Sunt aici, fiindcă nu pot pleca și sunt aici de când te-ai născut.

A1: Nu mă mai lua cu din astea! Cine ești?

A4: Sunt Ally, am paisprezece ani, sunt o tânără actriță și urăsc oamenii prefăcuți!

A1: Asta, asta sunt eu! Tu ești eul meu?

Scena 2

(Aceași cameră, dar lumina lămpii licăind mult mai stins)

A2: Ce faci?

A1: Nu prea bine...

A2: De ce?

A1: Nu mai pot ajunge la petrecere... O să vii cu mine la teatru, nu?

A2: Îmi pare rău, fată, dar ești pe cont propriu! Eu vreau la banchet!

A1: Ai zis că o să vii cu mine la teatru...

A2: Te-am mințit. Ce păcat...

(se închide telefonul)

A1: O, perfect! Acum aflu că BFF-ul meu a fost doar o persoană prefăcută...

A4: Nu e vina mea că te împrietenești cu astfel de persoane!

A1: Ba tocmai vina ta e, tu ești eu!!!

A4: Ai și tu dreptatea ta aici. Hei, cât e ceasul?

A1: Patru. Patru?!

A4: Să pornim spre teatru.

(Peste câteva minute ,la teatru,în culise)

A1: Am ajuns, doamnă!

A3: Slavă cerului, Ally. Când am aflat de la profesoara ta că azi ai banchetul, credeam că nu o să mai vii. Îmi pare rău că a trebuit să ratezi petrecerea.

A1: Și mie, dar îmi place mult mai mult să fiu pe scenă decât să dansez. Când sunt pe scenă mă simt vie, publicul îmi dă putere, iar eu sunt una cu personajul. Scena e locul unde mă pot descătușa.

A3: Mă bucur!

A2: Îmi pare rău, Ally! Trebuia să vin cu tine de la început. (intră în scenă, alergând)

A1: Ce faci aici? Nu trebuia să faci atât efort doar ca să ajungi aici! Ești bine?

A2: Da, sunt bine! Pot primi un pahar de apă?

(A5 îi dă un pahar cu apă lui A2 și se retrage)

A2: Mulțumesc mult!

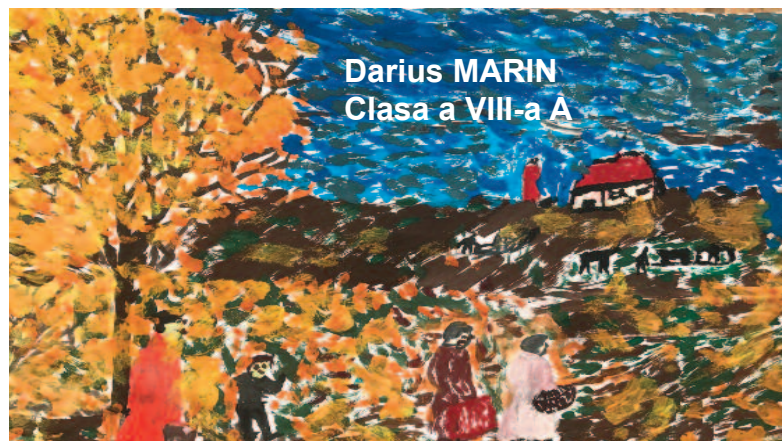
A1: De unde vii?

A2: De la școală, de ce?

A1: A, nimic. Voiam doar să știu de unde vii.

A2: Mă ierți pentru ce am făcut?

A1: Normal, ai alergat 4 km. până aici. Cum ar fi să zic „NU!”. Până la urmă tu ești prietena mea și, chiar zăpăcită așa cum ești, mă faci fericită!

A3: Ally, înțeleg că te emoționează acest moment, dar trebuie să începem pregătirile pentru piesă.

A4: Ți-am zis eu că totul va fi bine. Atât timp cât îți urmezi visul, lăsând la o parte o simplă petrecere, totul este și va fi bine!

Maria POPA
clasa a V-a D

CHILDHOOD

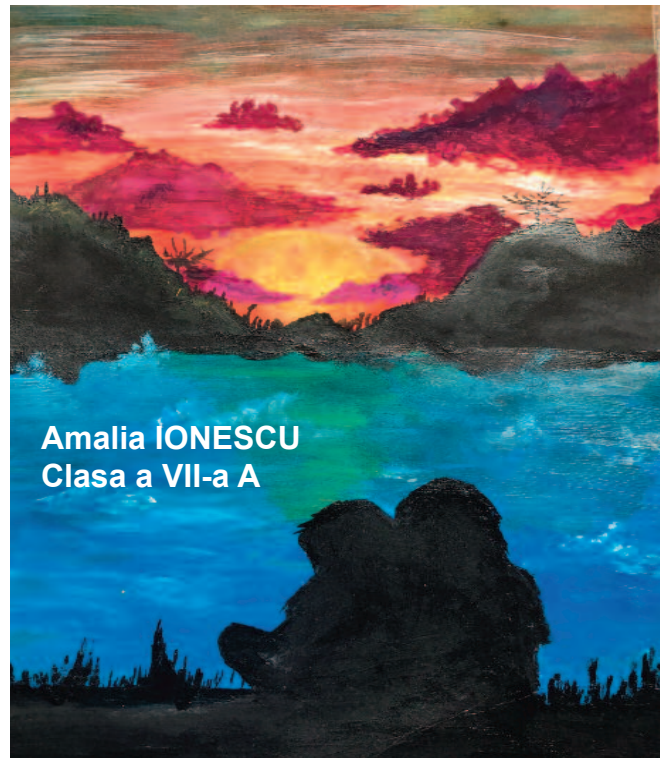
You are that one
 Everybody wants to be.
 You are always smiling.
 You don't fear to be happy.
 You are a miracle,
 You are the best.
 You are the end and the beginning,
 Even if you are not always winning.
 You can believe,
 You can trust,
 You can love though you know it is not going to last.
 You don't care that time is passing
 You know it is all yours.
 You can dream
 And make your dreams come true.
 You are infinite
 And nobody can stop you being.
 You are a bird
 Whose wings are free
 Always prepared to fly.
 You are a word
 From world's greatest poem,
 You are a part of life's amazing
 Childhood fairytale.

**Iarina CIUCULETE , Clasa a V-a C,
 ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”
 PITEȘTI**

**Catinca CIUCULETE ,CLASA a X- a ,
 COLEGIUL NAȚIONAL „I.C.BRĂȚIANU”
 PITEȘTI**

**Irina Ioana TACHE
 Clasa I-a A**

**Amalia IONESCU
 Clasa a VII-a A**

CORTINĂ DE LUMINĂ

La revedere, școală dragă!

Din prima zi, noi, fiecare,
 Am crescut, din boboci acum suntem floare.
 Buchetul acesta înflorit
 E colectivul clasei unit.

Pe veci îmi voi aminti
 De anii fragedei copilării
 Treceți aici, în școala gimnazială,
 În cea mai minunată școală!

Se duc și vin atâtea amintiri,
 Dar ei rămân, profesorii!
 Cu drag ne-au arătat că porțile
 Au totdeauna chei făurite cu mințile.

La revedere, școală dragă!
 Acum noi de la tine vom pleca
 Ne îndreptăm spre altă viață
 Dar nu uităm a ta povață.

**Alexandra Maria MANDU
 clasa a VIII-a B**

Primăvara

A venit anotimpul plin de veselie. A venit primăvara! Sabia ei alungă tot omătul și frigul. Soarele strălucitor alungă de pe cer norii plumburii. Natura s-a trezit la viață.

Fluturii multicolori sunt atrași de parfumul îmbietor al florilor. Albinele zumzăie din floare în floare ca să adune polenul. Păsările călătoare se întorc din țările calde, iar mieii zburdă pe câmpii. Cucul își strigă numele prin pădure. Țăranii încep să are câmpul.

Suntem în luna aprilie. Se apropie Paștele! Iepurașul de Paște își ascunde ouăle în iarbă. Noi facem ultimele pregătiri. Eu o ajut pe mama să facă pasca și cozonacii.

- Mamă, de unde știi rețeta aceasta de cozonaci?
 - Am învățat-o de la bunica ta!
 - Dar nu ne mai trebuie nucă pentru cozonac și brânză dulce pentru pască?

- Ai dreptate! Ne mai trebuie și niște stafide!

Cozonacii și pasca au fost puși la cuptor, iar acum vom vopsi ouăle!

- Tata, pot să vopsesc și eu ouă cu tine?

- Sigur că da! Dacă vrei, poți să le și pictezi!

Acum, că sunt gata toate pregătirile, putem merge la slujba de Înviere! După ce vom lua Lumina Sfântă mergem acasă să ciocnim ouăle roșii. Vom sărbători Paștele împreună cu bunicii și familia noastră IUBESC ANOTIMPUL PRIMĂVARA !!!

Maia Maria NICOLAE
clasa a II-a D

Sărbătoarea Paștelui

Sărbătoarea Paștelui este un adevărat eveniment pentru toți românii. În fiecare an, membrii familiei se strâng la masă și își povestesc amintiri tainice.

Ca orice sărbătoare creștină, Paștele are tradiții deosebite: gospodinele vopsesc ouă roșii și pregătesc cu multă dragoste alte bunătăți. Pasca și cozonacul nu lipsesc niciodată de pe masa de Paște. Oamenii merg dimineața la biserică, unde este o energie caldă ce ne umple sufletele cu multă emoție. Armonia inimii ne face fericiți, astfel nimeni nu este supărat în ziua de Paște. Căldura regelui soare ne inundă chipurile de bucurie și de zâmbete blânde.

Petalele florilor cad ușor, transformând pamântul într-un tablou de Paște.

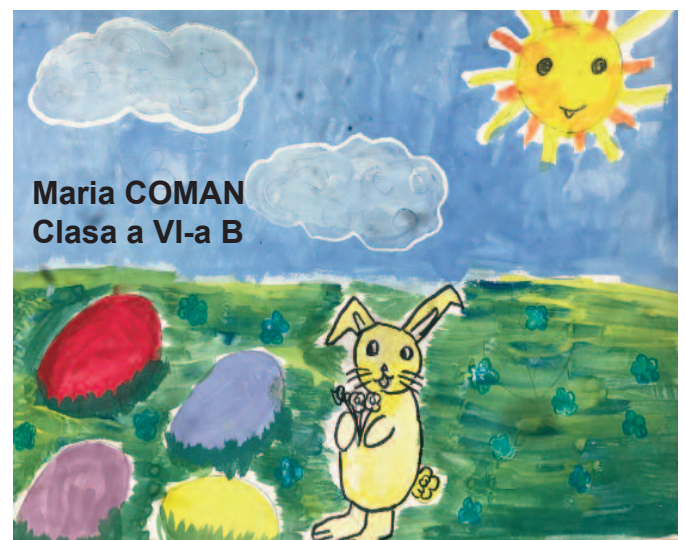
Casele rasună de glasurile fierbinți și chiote de veselie. Privirile delicate ale prichindeilor păzesc ferestrele ca nu cumva Iepurașul să nu-i viziteze.

Paștele este o sărbătoare frumoasă care unește mai multe suflete în unul singur plin de afecțiune și iubire. Inimile noastre se luminează și ochii se umplu de lacrimi dulci, privind minunata armonie în fiecare

an, de Paște.

Iubesc nespus de mult această sărbătoare ce face minuni în inimile oamenilor!

Ioana OLTEANU
Clasa a-v-a D

Can we have a world full of peace?

First of all, what is peace? Just the absence of war or is it a universal peace, where everybody gets along, understands each other and loves each other?

To me, it is the second option. I try to think if the absence of war would feel the same as universal peace. Just because there is no war it doesn't mean that all the people of all nations love and understand each other. I'm sure not. For example, Romania and Bulgaria have no war, but does it mean that the people of the two countries love each other? Understand each other? I let each of you answer this question. My answer is that this is not an absolute peace, it's like a cold peace, a peace where each nation minds its own business, a peace where each person minds his own business. Is this real peace?

My kind of peace is an absolute one, a peace which overcomes ground borders, which know no religion boundary, no colour boundary or any other type of discrimination. Is this kind of peace possible? I think so. Let's try to think of some options. It might be by teaching children the notion of real peace by telling them that their schoolmates are their brothers or sisters, so they should love each other as a family. Or maybe it is by teaching people to learn from the mistakes of the past. At least, this is what I think.

As Jimmy Hendrix said, "When the power of

love will overcome the love of power, there will be peace in the world". I agree with him, because if the love of power will dominate, then there will be only misery in the world.

I think peace has several meanings. It should be not only related to the absence of war. Everything you like is called peace. When I lie in bed at night after a long day at school, to me that is peace. When I play with animals and I caress them, to me that is peace. I think if all the people appreciated more the little things in their lives, they would be happier and there would be peace in the world. People make wars because they are unhappy. What makes people unhappy? Wanting more than they have. Greed and the love of power make them unhappy and make them start wars. If there wasn't greed in the world, there wouldn't be wars, so there would be peace. Peace is my freedom, your freedom and everybody's freedom to play, to think, to do what we like.

So, can we have a world full of peace?

Cătălina HAGIMĂ,
CLASA A VIII-A B, ȘCOALA GIMNAZIALĂ
„MIHAI EMINESCU” PITEȘTI

Familia de Paște

Se apropie o sărbătoare,
 Este una foarte mare,
 Măine e ziua de Paște,
 În care Iisus renaște.

Măine ciocnim ouă roșii,
 Mic și mare, toți voioșii,
 La biserică vom merge,
 Iar Părintele ne-mpărtășește.

Fiecare familie în casă,
 Incepe ospățul la masă,
 De iubire dă dovadă,
 Fără s-aștepte o răsplată!

Clasa a IV-a C, autor...

Unde ești copilărie....

Ploaia încetase. Nerăbdători să reîncepem jocul, ne-am năpustit desculți peste iarba udă, căutând cu grijă stropii de ploaje ce încă mai rămăseseră pe frunzele pomilor. În ultimul timp descoperisem o nebanuită plăcere de a crea povești.

Credeam că stropii de ploaie sunt lacrimi ale uriașilor, lacrimi venite să ne binecuvânteze și să ne curețe toată ființa, așa cum ploaia curăță pământul.

Îmi plăcea să fiu povestitor, dar cel mai mult mi-am dorit să devin explorator: să cercetez lumea cu tainele ei sau, poate, doar pe noi, căci suntem cu siguranță plini de mistere. Mă jucam cu furnicile, cu pomii, cu iarba. Natura era pentru mine cel mai bun loc de joacă. Doar pe păianjeni nu-i prindeam în jocul meu, ei pentru mine erau forțe ale răului.

Astăzi, văd în fiecare floare, în fiecare ființă nezărită de adulți, copilul din mine. Pentru că am lăsat în fiecare colț o parte din ce eram, până când am rămas fără nimic. Copilăria mi s-a scurs printre degete. După ce binemeritata joacă în Normagia se

sfârșea, căci așa se numea lumea mea fantastică, intram cu părere de rău în casă. Scoteam tacticos „Cireșarii” din bibliotecă. Le citeam cu ardoare aventurile, considerându-i amici: amicii mei exploratori. Cred că și astăzi mai am o parte din „Cireșarii” în mine.

La ora 17:12, ora stabilită după criteriile fixe, pe care nu le voi divulga, ne întâlneam toți copiii în jurul măsuței pregătite cu o zi înainte. Dezbăteam ultimele noutăți despre uriașii ce sălășluiesc în ceruri și își trimit lacrimile către noi. Scriam la tablă inventată din carton și saci, iar eu, ca o gazdă bună, aduceam piersici și caise, ce ne dădeau forțe proaspete. Nespuse de mult m-au ajutat aceste întâlniri.

Seara vorbeam cu stelele, ne povesteam ce mai este nou prin împărățiile noastre. Din respect, purtam conversații cu toate, dar, bineînțeles, aveam o stelută preferată cu care legasem o prietenie mai strânsă.

Am învățat multe de la Stela. Îmi spuneam despre nepăsarea oamenilor. Îmi spuneam că puțini sunt cei care se mai uită spre cer, la stele, că merg cu capul plecat, limitați de constrângerile acestei lumi.

Într-o noapte în care nu puteam dormi, am mers la geam. Am răsucit cheia ușor, în speranța că nu voi fi auzită. Mi-am tot cautat Steluța, dar ea nu mai era. Am fugit...nu-mi venea să cred. Atunci mi s-a rupt o parte din suflet. De atunci, copilul din mine a plecat în căutarea Stelei, pierzând treptat tot ce-mi desăvârșea ființa: misterul, emoția, fantezia. Am pierdut magia. De atunci, trăiesc din amintirile bucuriei de altădată.

Oare unde trăiește copilăria? Dincolo de munți, de mări, de stele?? Toți trăim pentru a o regăsi, dar oare câți reușesc?

Ana POPESCU
clasa a VIII-a B

Fluturile

Sunt un fluture venit din amintire...
Un fluture colorat ca o simfonie
Nu sunt doar o amăgire,
Sunt un vis în devenire.

Zbor cu frații mei agale,
Să găsim o alinare.
Și zburăm, zburăm, zburăm,
Și de frig ne-ndepărtăm.

Iarna rece, dar frumoasă
Își pune haina geroasă,
Și mai cerne câte-un fulg
Peste câmpul încă ud.

Și plecăm, ne-ndepărtăm
Peste câmpuri tot planăm
Și din aripi noi tot dăm
Ca de ger noi să scăpăm.

Andreea OPREA
clasa a VII-a A

Primăvara, un nou început

Primăvara este sezonul în care natura se trezește la viață, razele blânde ale soarelui încălzesc fața pământului, iar păsările călătoare sosesc din țările calde. Venirea primăverii ne aduce nouă, oamenilor, dar și celorlalte ființe, o stare de bine, o dorință de dragoste de viață și o reînnoire a sufletului nostru.

Vremea bună ne trezește din atmosfera amorțită a iernii, care ne-a ținut închiși în casă luni întregi din cauza ninsorii și a gerului de afară. În sfârșit, putem să aruncăm gecile și puloverele groase care ne sufocau devenind incomode.

Natura își arată adevărata față și ne mângâie chipul cu razele blânde de soare, topind până și cele mai înghețate inimi. De asemenea, atât plantele, cât și animalele se bucură de venirea primăverii. Copacii bătrâni, împietriți de ger și goi pe dinăuntru, s-au dezmoțit, ramurile groase îndreptându-le către preasfințitul soare, iar crengile golașe sunt încărcate cu frunze verzi și crude, de parcă au întinerit. Pomișorii care abia au fost plantați, asemenea tinerețului de astăzi, își dau seama pentru prima oară ce înseamnă să fii un copac, bucurându-se de viață.

Firul ierbii crude învește pământul cu o pătură deasă și verde de mătase. Câmpii întregi s-au împodobit cu floricelele micuțe și firave, multicolore. Flori, precum ghiociei, sunt cele mai bune simboluri pentru a simți că a sosit primăvara. Ele sunt cele mai firave ornamente și cele mai de preț lucruri pe care natura ni le-a putut oferi vreodată. Narcisele și zambilele pot înveseli pe oricine prin frumusețe și miro-

Raluca MONDOC
Clasa a VII-a E

sul îmbietor. Petalele de mătase sunt colorate cu niște culori unice, pe care niciun pictor nu le-ar putea recrea. Tulpinile subțiri susțin ce au mai de preț, iar mai jos frunzele ciufulite învelesc trupurile firave.

Asemenea unei domnițe care așteaptă pe o câmpie înflorată, printre miile de ierburi înalte, primăvara, ne dăruiește tot ce are mai de preț. Este vorba despre frumusețea oferită de florile ce așteaptă să fie culese, îndrăgite și îngrijite, alături de o persoană dragă.

Primăvara este anotimpul minunilor deoarece are grijă ca florile să răsară de fiecare dată oferind multe speranțe pentru oameni.

Raluca Marilena CONSTANTIN
Clasa a V-a D

Leonard Gabriel NEDELEA
Clasa a VII-a E

La Paști

La Paști,
Toată lumea știe,
Așezăm pe-o farfurie,
Câte ouă avem în casă.

Ouă roșii, albastre, verzi,
Iarăși pe masă le vezi,
Este sărbătoare mare,
Este noaptea de iertare.

În biserică ne adunăm
La Hristos să ne rugăm.
Sufletul ne-a luminat,
„Hristos a-nviat!”

Bianca DUMITRESCU
CLASA a VI-a

Primăvara

Anotimpul miresmelor tocmai a sosit de câteva zile.

Văd cum ușor, ușor reînvie toată natura!

Zăpada nu mai este, niciun pic. Soarele auriu a topit-o încet, încât nu îți dai seama de plecarea ei. Vestitorii primăverii au înflorit, acum urmează topo-rașii și zambilele.

Toată grădina mea este colorată în verde peste care par a fi aruncate flori asemenea bomboanelor colorate. Albinuțele s-au trezit și ele cu gândul să adune cât mai mult polen pentru a prepara mierea lipicioasă, dar dulce și gustoasă.

A trecut deja o lună și florile au înviat cu miile. Fluturii grațioși fac ocoluri prin grădini cu speranța că se vor hrăni. Să nu uităm și de dragele noastre păsări, cu penaje colorate, care ne bucură toată ziua cu cântecele lor.

Pomii au o coroană verzuie, foarte mare, care, în curând, va transforma florile, în fructe zemoase, dulci și parfumate, numai bune de mâncat.

Soarele se străduiește să trimită pe pământ razele lui măgulitoare.

Ultima lună este cea mai călduroasă. Copiii așteaptă cu nerăbdare vacanța de vară. Marea și muntele îi așteaptă cu bucurie!

Eva VĂCĂROIU
clasa a IV-a C

Luceafărul

Pe bolta cerului albastru,
Mai strălucește o stea,
Oare-i Luceafăr din poveste?
Sau doar părerea mea.

Spunea bunica o poveste
Cu un Luceafăr blând,
Ce cucerise o prințesă,
De pe acest pământ.

Dragostea lor nemărginită
S-a topit ca un fum
El, un luceafăr dintre stele,
Ea, doar un muritor de rând.

Ea ar fi vrut ca el să vină
La ea pe acest pământ,
Dar el un prinț frumos și rece
O vrea acolo sus.

Să stea să strălucească
Pe bolta înstelată,
El printul cel frumos,

Iar ea, mireasă aleasă.
A fost doar o iluzie,
Ea nu l-a vrut de fel,
Ba și-a găsit în zonă
Un mândru frumușel.

Și el sărmanul, sus,
Pe bolta cea albastră
Stătea și o privea
Cum ei nici nu-i mai pasă.

Credea că îl iubește,
Că doar a lui fusese,
O dragoste curată
Și-o viață alătura.

Acum stă trist și rece
Pe cer, îngândurat,
Nici măcar nu privește
La fata cea visat.

Iasmina BĂZĂVAM
Clasa a VI-a C

Gălbenica, Cenușica și Clopoței in ziua de Paști

A fost odată un pui de găină numit Gălbenica, un pui de iepuraș cenușiu numit Cenușica și un micut miel numit Clopoței. Cei trei erau abia născuți. Erau și foarte buni prieteni. Ei se aflau într-o curte plină cu animale. S-au născut chiar într-un anotimp foarte

Gabriel Dennis MARICA
Clasa a II-a D

frumos, plin de flori colorate și înmiresmate, în care razele soarelui se dezmoțesc ca dintr-un somn și încep să aducă lumina și căldură.

Într-o zi când puiul de găină, iepurașul și mielul se jucau, văzură pe masa din curte un coș plin cu ouă roșii:

- Hei! Vedeți și voi asta? Oare ce or fi pățit ouăle acelea? De ce or fi roșii?- întrebă Clopoței.

- Noi nu știm. Dar, hai să mergem la mama mea, Doamna Găina. Cred că știe ea ce e cu ouăle astea, spuse Gălbenica.

- Atunci, să mergem! Nu mai stați! Sunt foarte curios! exclamă entuziasmată Cenușica.

Cei trei se duseră la Doamna Găina ca să îi lămurească:

- Mamă! Am văzut ouă roșii! Cum e posibil să se

coloreze?

Doamna Găina surâse și le spuse despre Paște. Le-a povestit totul despre această sărbătoare. Gălbenica, Cenușica și Clopoței erau foarte fericiți la auzul poveștilor. Chiar și mieluțul care era convins că nu o să i se întâmple nimic.

Prietenii ieșiră din nou la joacă. Deodată, văzură pe iarba strălucitoare o carte intitulată „Iepurașul de Paște”. Cenușica, cu nerăbdare, vru să o citească. Însă își dădu seama că nu știe să citească:

- Știe vreunul dintre voi să citească? spuse Cenușica.

- Nu! Dar mama mea, Doamna Oaie, mereu îmi spune povești. Sigur știe să citească! Să mergem la ea! exclamă Clopoței.

Se duseră la Doamna Oaie cu cartea ca să o roage să citească. Mama lui Clopoței fu încântată și le-o citi de la cap la coadă.

După ce ascultară cu atenție, cei trei prieteni ieșiră iar la joacă. Un miros frumos le atrase atenția. Văzură pe masă o prăjitură neobișnuită.

- Ce bine miroase! Oare ce o fi? întrebă Gălbenica.

- Noi nu știm, dar mama mea, Doamna Iepure, sigur știe! Hai să mergem la ea! exclamă Cenușica.

Se duseră la Doamna Iepure:

- Doamna Iepure, știți ce este acea prăjitură?

- Da! Este pasca! Se mănâncă de obicei de Paști!

După ce primiră răspunsul, cei trei au plecat să discute despre Paște.

- Noi, animalele, cum sărbătorim Paștele? întrebă Gălbenica.

- Știu eu! O rugăm pe Doamna Iepure să facă pasca din iarbă și flori! spuse Clopoței.

- O! Și o vom ruga pe Doamna Găina să ne dea ouă, iar Doamna Oaie le poate înroși, zise Cenușica.

- Putem invita toate animalele la acest festin! spuse fericit puiul de găină.

- Atunci hai să ne apucăm! exclamă iepurașul.

În ziua de Paști invitară pe toți și făcură o masă cum nimeni nu mai făcuse până atunci. Toți erau bucuroși și se simțeau bine!

Iar în acel an, de Paște, nu numai oamenii au sărbătorit, ci au sărbătorit și animalele.

Draghici Antonia STOENICA
Clasa a IV-a C

Experiența mea în anii de școală generală

Totul a început simplu, de parcă așa a trebuit să fie. Am împlinit vârsta de 7 ani. Țin minte și acum cât de nerăbdător eram la începerea școlii, mai ales că mie nu mi-a plăcut la grădiniță. Eram sigur că acest nou început este perfecțiunea!

De cum am intrat pe ușa școlii mi-am dat seama că acesta este locul meu. Nu îmi imaginam altceva mai frumos pe lume! Așa că am pășit mai departe, spre clasa unde aveam de petrecut cei 8 ani de școală generală.

Clasa era mare. Exagerat de mare, parcă. Asta m-a făcut pe mine să ador acea clasă. Și colegii... Toți erau ca mine: nerăbdători.

Nu după mult timp, a intrat și doamna noastră învățătoare pentru a ne ura bun venit la școală. Se vedea pe chipul dânzei că vrea să ne ajute să trecem prin primii 4 ani ai școlii primare. Și a reușit.

După cei patru ani de școală primară, am pășit fără regrete în clasa a V-a. Colectivul era același, clasa era neschimbată. Doar doamna învățătoare lipsea. Aceasta ne-a spus că de acum încolo vom fi îndrumați de doamna noastră dirigintă 4 ani...sau mai puțin.

Încet încet, am ajuns la începutul clasei a VIII-a. Aici totul s-a schimbat. De la doamna dirigintă, până la colegii mei. Nu mai eram aceiași. Eram cu toții mai mari, mai maturi...Noua noastră doamnă dirig-

intă, care s-a dovedit a fi un om pe cinste, ne-a explicat cum în acest an trebuie să reușim, să învățăm și să perseverăm, pentru examenul de admitere la liceu. Ne-a promis că ne va fi alături în tot acest an.

Și iată așa, nu mai e mult până la examenul de admitere la liceu. Experiența mea a fost una deosebită, plină de bucurii și împliniri. Îmi va fi dor de școală, de colegi, de d-nele diriginte, de profesori... A fost frumos...Îți mulțumesc, școală, pentru că m-ai ajutat să parcurg lin și fericit primii ani de viață!

Adrian PĂTRU
Clasa a VIII -a B

Bianca MATEI
Clasa a VIII-a B

Trenul fericirii

Ochii, gândurile mele,
Fug la tine, știi prea bine,
Când am zile bune, rele,
Să te caute pe tine.

Dacă trenul fericirii
Ar avea aici o gară,
Hai în numele iubirii
Să fugim cu el diseară!

Dac-am fi noi doi și luna,
Jur ,nimic n-ar mai conta,
Aș fi fericit întruna,
Și nu mi-ar mai păsa.

Bianca SĂNDULEASA
Clasa a VI-a C

Legenda Trandafirului

Legenda Trandafirului
 Mama spune, eu ascult
 O poveste de demult,
 Despre un fiu de împărat,
 La război când a plecat,
 Oastea-ntreagă și-a pierdut.
 Prințul singur și rănit,
 La un tufiș a ajuns
 Și acolo s-a ascuns.
 Dușmanii l-au urmărit,
 Dar tufa la ocrotit.
 Frunzele le-a îndreptat
 Și-n sabii le-a transformat,
 Pe dușmani i-a alungat.
 Zâna florilor aflase
 Căci un prinț o căutase.
 La tufiș când a sosit
 Ea pe prinț l-a îngrijit,
 Iar pe tufiș l-a sortit
 Tot mereu să înflorească
 Floarea-i mândră și regească.
 Trandafir să se numească,
 Lumea-ntreagă s-o-ndrăgească.
 Și de-atunci tot înflorește.
 Frumusețea-i te uimește,
 Iar din săbiile lungi
 A păstrat doar ghimpi mărunți
 Și-ți înțeapă mâinile
 Când vrei să-i rupi florile!

Tania Maria BOBIRICĂ
 Clasa a-VI a A

I feel...

I feel the ocean drowning at my feet
 From farther lands of love and passion,
 I feel the sun just breaking above me
 And crying tears of sufference and confession.
 I feel the air is dead and life is boring
 Or maybe it's just me who's missing you,
 Or maybe is my heart which you don't feel,
 For sure I know you'll never love me too.
 I feel the colours faded in the nature,
 I feel you killing me with cruel words,
 I hear you breathing hard, but soft and deep,
 Your breath is kneeling me with guns and swords.
 I feel it has no sense, me loving you,
 Because you'll never care and never trust
 And every time you see me crying,
 I wonder when it will be the last.
 I feel the unforgiving minute passing by,
 I swear I'll never let you go away,
 But every day you're keeping distance,
 I feel I lose you, darling, day by day.
 I feel you'll never understand the way I hold you,
 Through all the lies, remembering the right,
 That even if I lose myself again,
 It will, for sure, be by your side!

Andreea ATANASESCU

Clasa a X-a,

Colegiul Național „I.C.BRĂTIANU”, Pitești

Alinarea

O floare,
Mică sau mare,
Oricât ar fi ea de strălucitoare
Încălzește mii de inimioare.

O privire lucitoare
Și o mângâiere oarecare
Îți aduc pe chip o schimbare.
Și-o alinare.

Uită-te la soare,
Dar și la mare!
Uită de rănille cu sare
Și de gândurile chinuitoare!

Alexandra GUȚĂ
clasa a-IV-a C

Maria Claudia GIUGEA
Clasa I-a F

Paștele

A sosit, e iepurașul,
Cu coșul său colorat,
E acum la preșul nostru
Cu bunătăți de mâncat.

Ouă spargem, le mâncăm,
Mai și pierdem, câștigăm,
Colorate și-mbrăcate
Ouale de mâncat sunt toate!

Eu iubesc Paștele prea mult
Vreau să fie totul la punct!
Pe șervețel sunt tacâmurile,
Iar la masă bunătățile.

Alexandra PIHA
Clasa a IV-a

Iubirea

Iubirea este infinită,
În casa tuturor bine-venită!
O poartă oricine, oricând,
Nu contează cum sau când!

Noi toți o avem în inimă,
E iubirea încă de la mamă,
Și o dăm mai departe
Altora persoane minunate.

Chiar dacă am pierdut din ea
O vom recăpăta cândva!
Ea nu are încheiere,
Nici când nu spune „La revedere!”.

Mama mea

Scumpa mea, ființă ca o floare,
Tu ești mama mea, iubitoare.
Eu sunt fata ta cuminte,
Frumușică, istețică și ascultătoare.

Eu mămică dragă, te iubesc,
Uneori te și mai necăjesc
Dar repede îmi cer iertare,
Căci știu căiești iertătoare.

Ca mama mea nu este nimeni,
Ea este unică, în lume.
Eu sunt raza ei de Soare
Ea mângâie ca o boare.

Medeea Ioana MOȚOESCU
Clasa a III-a D

Căsuța de păpuși

Căsuța mea de păpuși
Are fereste și uși
Michiduță se distrează
Până noaptea ea stă trează.

Multe jocuri ei îi plac
Cu rățușca ei Mac Mac,
Toată ziua nu mai tac
În căsuță își fac pe plac.

Păpușele și-au adus
Și-n căsuță s-au ascuns
Michiduță nu le lasă
Vrea numai ea, să stea în casă.

Maria MOISE
Clasa a III a D

În curte

Astăzi, în curtea mea,
Un viermișor se cam zbătea.
Era mic și frumușel
Și nu prea voinicel.

Mierla l-a fugărit,
Dar el s-a rătăcit.
Prin tufișuri, printre flori,
Căuta un ajutor.

Eu l-am ajutat
Să ajungă în sat
El mi-a mulțumit
Și spre casă a pornit.

Alexandru ERDELI
Clasa a IIIa D

Sărbătoare de Crăciun

Cu prieteni ne-ntâlnim,
Steaua să împodobim
Că acum vine Crăciunul
Și pornim cu Moș Ajunul.

Cu toții am așteptat,
Să plecăm la colindat.
Nașterea noi s-o vestim
Lumea să o-nveselim.

Nuci, covrigi, mere primim
De la cei mai buni creștini
Bucuria din Ajun,
C-a venit Sfântul Crăciun.

Ștefan HORHOIANU
Clasa a III a D

Maria Bianca RIZEA
Clasa a II-a D

Parcursul anilor

În clasa întâi am sosit.
Iar cu colegii m-am întâlnit.
Doamna învățătoare frumos ne-a întâmpinat
Și „Bine ați venit !” ne-a urat.

Clasa a II-a a urmat.
Tare mult m-am bucurat.
Adunări și scăderi am învățat.
Și multe eu am memorat.

Clasa a III-a am ajuns !
În drumul vieții am parcurs.
Înmulțiri și împărțiri am studiat
Cu ele am colaborat.

Ultima clasă primară,
Cu lacrimi în ochi, seară de seară.
Doamnă învățătoare, rămas-bun,
Trebuie să ne luăm, acum.

Nu știu cum, nu știu cum,
Dar iată acum,
Am ajuns în prima clasă gimnazială,
Cu ”V” inițială.

Andreea FLORESCU
clasa a V-a A

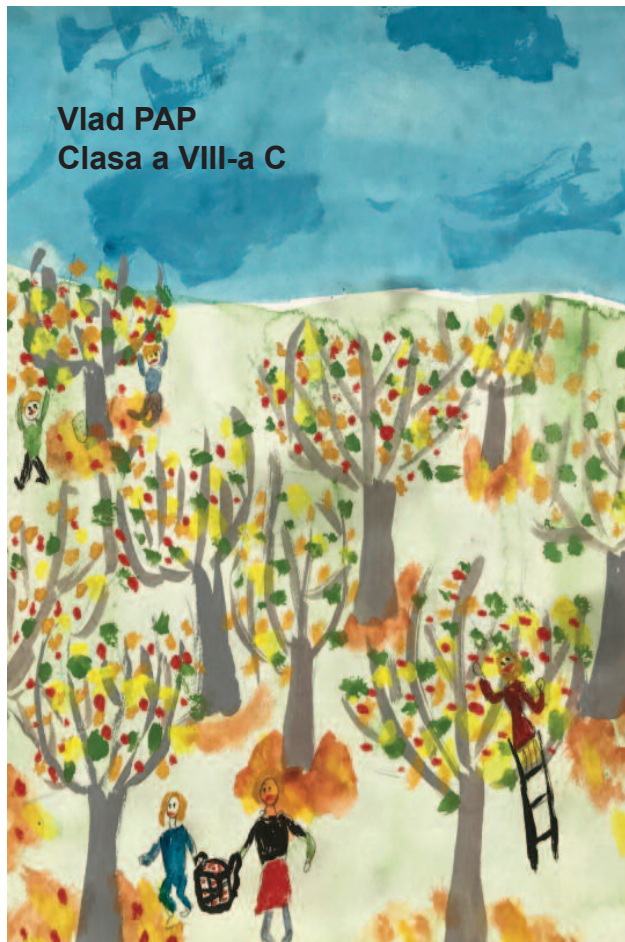
Furnicuța

Furnicuță, furnicuță,
Fii și tu mai voinicuță!
Ziua asta e frumoasă,
Nu mai fi morocănoasă.

Tu distracția o ratezi
Hai la joacă și-ai să vezi,
Toată gașca e hazlie
Și e multă bucurie!

De îndată ce a sosit,
Furnicuța a șoptit:
-Ce frumos este la voi,
E distracție din toi!

Ambra ION
Clasa a III-a D

Vlad PAP
Clasa a VIII-a C

Natura mea dragă

Natura mea dragă, cât de mult eu te iubesc,
Natura mea dragă, cât de mult eu te-ngrijesc;
Natura mea dragă, te-am ocrotit mereu;
Ai fost întotdeauna prietenul meu.

Draga mea natură, tu m-ai protejat
Și la relaxare adesea m-ai îndemnat;
De aceea îți sunt recunoscător
Și te voi apăra în viitor.

Când primăvara florile
Peste mine tu le scuturi,
Pleacă supărările;
Astfel tu mă bucuri.

Iară vara ,soarele
Mereu imi zâmbește;
Fața sa frumoasă
Mă înveselește.

Toamna toate roadele
Noi le strângem bucuroși;
Le mâncăm pe toate,
Astfel, suntem sănătoși.

Iarna tu o pătură așterni,
E omăt în toată țara,
Iar copiii au antren
Și se dau cu sănioara.

De aceea ,noi natura
Trebuie s-o ocrotim;
Ea este amicul nostru
Și trebuie S-o iubim.

NEGREA Raluca
Clasa a-VI-a D

O problemă importantă

Despre personaje:

A1: actorul 1- feminin, 14 ani

A2: actorul 2- feminin, 14 ani

A3: actorul 3- feminin, 40 de ani

A4: actorul 4-masculin- 14 ani

Scena 1

(În cameră, într-un bloc aflat în centrul unui mare oraș industrial. În stânga se află o bibliotecă plină cu cărți de colecție, lipită de perete, o canapea mare și veche, iar pe biroul prăfuit o lampă cu lumină palidă)

A1: Nu mai știu ce să fac. De mult vreau să apar în piesa Annei, dar să lipsesc de la banchet sună groaznic! (apare în scenă în timp ce vorbește)

A2: Când începe piesa?

A1: La cinci. De ce?

A2: Banchetul începe la ora trei. Poți sta două ore la petrecere și la cinci mergem la teatru!

A1: Da! Da, da, da! Ai cât se poate de multă dreptate!

A2: Păi, când n-am eu dreptate? O, uite cât e ceasul, trebuie să plec, ai grijă ce faci! Și sper să ne vedem mâine la trei la banchet!

A1: Da, bine. Hai pa!

(ACTORUL 2 pleacă)

A1: Și iar singură în camera asta, iar singură cu gândurile mele, iar singură cu problema mea... Măcar acum am o rezolvare la infima mea problemă în acest univers pentru care și eu sunt egală cu o boabă de nisip pe o plajă.

(sună telefonul)

A3: Alo, alo!

A1: Da! Cu cine vorbesc?

A3: Sunt eu, Anne, directoarea piesei în care vei apărea! Trebuie să fii la teatru la trei jumate, să mai repetăm și să vă pregătim. Vei fi acolo, nu?

A1: Da...

A3: De ce pari nesigură? Am nevoie de tine, Ally! Trebuie să fii aici, mă înțelegeți?!

A1: DA! Sigur că voi fi acolo, cum să nu!

A3: Bine, să nu mă dezamăgești! Pa!

A1: La revedere!(Închide telefonul) Acum ce mă fac? Nu pot sta doar o jumătate de oră la petrecere. Și i-am promis doamnei Anne că voi juca în piesa dânzei așa cum îmi și doresc. Of, ce voi face eu acum? Ce pot face eu acum? Și ce frumos ar fi să îmi și răspundă cineva !

A4: Îți răspund eu, e mai bine?(nu va apărea în scenă, pe parcursul piesei i se va auzi doar vocea)

A1: Cine e acolo? De ce ești aici? De când ești aici?

A4: Calmează-te, sunt tu. Sunt aici, fiindcă nu pot pleca și sunt aici de când te-ai născut.

A1: Nu mă mai lua cu din astea! Cine ești?

A4: Sunt Ally, am paisprezece ani, sunt o tânără actriță și urăsc oamenii prefăcuți!

A1: Asta, asta sunt eu! Tu ești eul meu?

A4: Da! În sfârșit te-ai prins! Eu sunt mintea ta!

A1: Dar, de ce ai voce de băiat, dacă te cheamă Ally?

A4: Ce ai vrea, să mă cheme Marcel? Ally și mintea ei Marcel?!

A1: Crezi că mă poți ajuta cu problema mea, ...noastră?

A4: Nu știu ce să zic... De ce nu o suni pe prietena ta? Oricum vei găsi o rezolvare, chiar dacă vei fi nevoită să renunți la teatru sau la petrecere.

A1: Da, ai dreptate!

(Se îndreaptă spre telefon, frământându-și mâinile)

Scena 2

(Aceeși cameră, dar lumina lămpii licăind mult mai stins)

A2: Ce faci?

A1: Nu prea bine...

A2: De ce?

A1: Nu mai pot ajunge la petrecere... O să vii cu mine la teatru, nu?

A2: Îmi pare rău, fată, dar ești pe cont propriu! Eu vreau la banchet!

A1: Ai zis că o să vii cu mine la teatru...

A2: Te-am mințit. Ce păcat...

(se închide telefonul)

A1: O, perfect! Acum aflu că BFF-ul meu a fost doar o persoană prefăcută...

A4: Nu e vina mea că te împrietenești cu astfel de persoane!

A1: Ba tocmai vina ta e, tu ești eu!!!

A4: Ai și tu dreptatea ta aici. Hei, cât e ceasul?

A1: Patru. Patru?!

A4: Să pornim spre teatru.

(Peste câteva minute, la teatru, în culise)

A1: Am ajuns, doamnă!

A3: Slavă cerului, Ally. Când am aflat de la profesoara ta că azi ai banchetul, credeam că nu o să mai vii. Îmi pare rău că a trebuit să ratezi petrecerea.

A1: Și mie, dar îmi place mult mai mult să fiu pe scenă decât să dansez. Când sunt pe scenă mă simt vie, publicul îmi dă putere, iar eu sunt una cu personajul. Scena e locul unde mă pot descătușa.

A3: Mă bucur!

A2: Îmi pare rău, Ally! Trebuia să vin cu tine de la început. (intră în scenă, alergând)

A1: Ce faci aici? Nu trebuia să faci atât efort doar ca să ajungi aici! Ești bine?

A2: Da, sunt bine! Pot primi un pahar de apă?

(A5 îi dă un pahar cu apă lui A2 și se retrage)

A2: Mulțumesc mult!

A1: De unde vii?

A2: De la școală, de ce?

A1: A, nimic. Voiam doar să știu de unde vii.

A2: Mă ierți pentru ce am făcut?

A1: Normal, ai alergat 4 km. până aici. Cum ar fi să zic „NU!”. Până la urmă tu ești prietena mea și, chiar zăpăcită așa cum ești, mă faci fericită!

A3: Ally, înțeleg că te emoționează acest moment, dar trebuie să începem pregătirile pentru piesă.

A4: Ți-am zis eu că totul va fi bine. Atât timp cât îți urmezi visul, lăsând la o parte o simplă petrecere, totul este și va fi bine!

Ana și omul de zăpadă

A venit seara. Primul fulg de nea și-a făcut apariția. Alături de el, au venit și frații lui și împreună au acoperit pământul cu o plapumă albă ca spuma laptelui. Gerul, a venit și el și a ornat geamurile caselor și crengile copacilor cu stelute de gheață. Luminițele bradului împodobit în casă straluceau prin geamul înghețat. Totul era parcă scos dintr-un basm.

E dimineața din Ajunul Crăciunului și Ana s-a trezit. Când s-a uitat pe geam și a văzut că totul e acoperit de zăpadă, i s-a umplut inima de bucurie. Aștepta de multă vreme să vină iarna, să ningă, fiindcă voia să facă un om de zăpadă mare, cu ochi și nasturi din cărbuni, cu un morcov mare drept nas, cu o gură dintr-un ardei roșu, o oală drept pălărie, două bețe drept mâini și un fular care să-i țină de cald.

Zis și făcut. A ieșit afară, a adunat tot ce-i trebuia pentru omul de zăpadă și a început să-l construiască. Așa a început povestea omului de zăpadă.

La început, a luat naștere corpul – din trei bulgări: unul mare, unul mijlociu și unul mai mic. Făurirea lui a durat ceva, fiindcă Ana nu mai făcuse un om de zăpadă niciodată. Apoi i-a pus nasturii făcuți din cărbuni și ochii, după, nasul și gura, mâinile și pălăria și în sfârșit fularul. Omul de zăpadă era gata. Și ce mai om de zăpadă! Cel mai frumos dintre toți. Ana i-a pus numele Fulg-de-Nea. Era foarte fericită că de una singură a reușit să construiască ceva atât de frumos. Dar mai lipsea totuși ceva...viața omului de zăpadă; la asta se gândea

acum Ana: „Oare ce-ar fi dacă el ar putea vorbi, dacă s-ar putea mișca? Ce frumos ne-am juca: am alerga în toată poiana, am face îngeri în zăpadă, ne-am da cu sania pe derdeluș... Apoi am mânca împreună prăjituri făcute de bunica și ne-am spune povești... Am fi cei mai buni prieteni.” Ana își dorea foarte tare ca Fulg-de-Nea să prindă viață și cum era seara din Ajunul Crăciunului, și-a pus o dorință: „Îmi doresc ca Fulg-de-Nea să prindă viață.”

La un moment dat, ceva a atins-o pe mână. S-a uitat în jurul ei, dar nu era nimeni, doar omul de zăpadă. „Cine a fost?” întrebă ea. Atunci, din umbră, Fulg-de-Nea îi zâmbi. Ea i-a mulțumit lui Dumnezeu că i-a împlinit dorința și a început să vorbească și să se joace cu omul de zăpadă. Toata iarna ei s-au jucat, și-au împărtășit secretele și au devenit cei mai buni prieteni.

A venit primăvara și Fulg-de-Nea trebuia să plece; nu avea cum să reziste în bătaia razelor de soare ce încălzeau pământul. Ana era tristă pentru că nu dorea ca omul de zăpadă să o părăsească, dar el a liniștit-o, spunându-i că se va întoarce în fiecare iarnă de acum înainte, dacă ea va folosi același fular la făurirea fiecărui om de zăpadă. Dragostea, dăruirea și credința pot face imposibilul posibil.

Teodora PAHONȚU, premiul III (proză)
Prof. îndrumător: Floarea MARTINESCU

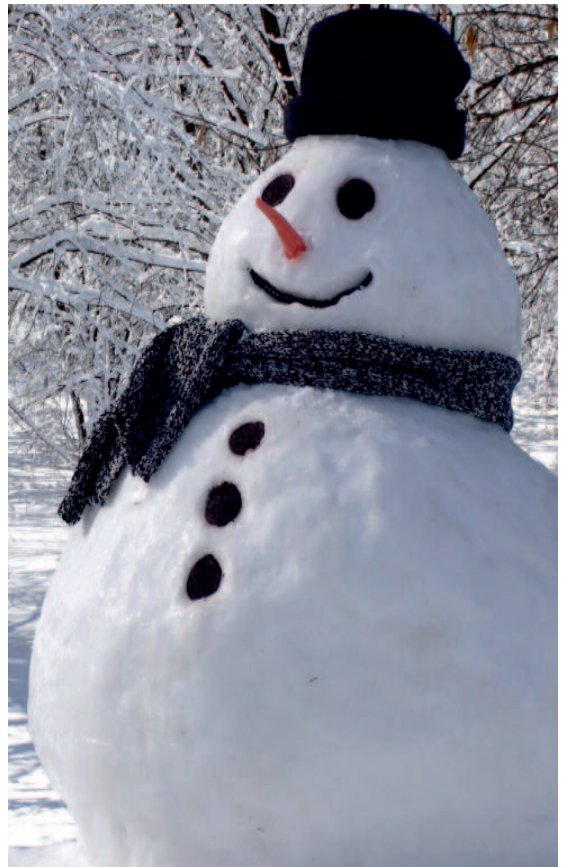
Vise invizibile

Încetează! Trăiește-ți ultima clipă de glorie!
Căci nemurirea nu te va ocoli,
Asemeni timpului ce răscolește ramura amintirii,
Ziua de ieri va evolua-n istorie.

Și știu, lacrimi de sânge s-au scurs pe mormântul vieții,
Încercând să găsim fericirea în speranțe-ntunecate.
Pricep c-am eșuat cu toții
În goana după suflete uitate.

Însă renaștem pe parcurs ce înțelegem propria ființă
Cât și iluziile ce le-am creat,
Ori trecem neobservați în neființă,
Abandonați de îngerul ce ne-a vegheat.

Larisa AVRAM, premiul II (poezie)
Prof. îndrumător:
Manuela DOVLEAC

Lumea jucăriilor

În camera mea sunt multe jucări, dar preferatele mele stau sub pat. Le-am pus acolo pentru a le proteja de mama, fiindcă ea mereu vine și-mi spune să fac ordine. Și dacă nu fac eu, face ea, dar asta nu-mi place, pentru că le pune pe rafturi înalte, unde eu ajung cu greu. Cum crede ea ca voi ajunge eu acolo? Mereu, când mama îmi face „ordine” în jucări, eu trebuie să le iau pe cele care-mi plac și să le așez sub pat, unde cred că vor fi în siguranță. Jucăriile stau acolo, singure până ce mă întorc de la școală.

Într-o zi, când eram la școală, la ora de matematică, m-am întrebat: „Oare ce fac jucăriile mele acasă, singure? Poate vorbesc între ele sau poate că doar stau.” Mă tot gândeam la ele. Am ajuns acasă și am mers în camera mea. Când eram la ușă am auzit șoapte. Am intrat, dar nu era nimeni. Atunci am șoptit: „Cine a vorbit? Cine era aici?” Spre uimirea mea, am auzit un chicotit care venea de sub pat. M-am uitat acolo și ce să vezi: toate jucăriile vorbeau și se jucau. Am povestit cu ele și m-au întrebat dacă vreau să le însoțesc în Lumea Jucăriilor. Fericită, am acceptat propunerea, dar mă întrebam unde se află Lumea Jucăriilor și cum aveam să ajungem acolo. Ursulețul de pluș m-a luat de mână și m-a dus în fața unui portal mare – era o poartă magică, ce ducea în Lumea Jucăriilor pe oricine trecea prin ea. Am intrat prin portal împreună cu ursulețul de pluș,

maimuțica și dinozaurul și într-o secundă eram într-un loc extraordinar. Era o lume de vis: colorată, turnuri din ciocolată, căsuțe din pandișpan, parcuri de distracți pline de bomboane și jeleuri, străzi din vată de zahăr și multe alte lucruri frumoase și distractive.

Cei trei prieteni ai mei mi-au arătat toate muzeele și toate obiectivele turistice. În muzee erau expuse păpuși și figurine vechi. Nu înțelegeam de ce sunt păpuși vechi la muzeu, dar prietenii mei mi-au spus că aceia sunt strămoșii lor. După ce am vizitat tot ce se putea vizita, am început să ne jucăm și să vorbim despre amintirile noastre.

La un moment dat, am adormit pe o băncuță de zahăr ars și când m-am trezit, eram chiar la școală, în timpul orei de matematică. Se pare că adormisem și visasem tot ce am crezut că este real: călătoria în Lumea Jucăriilor, animalele din pluș care vorbeau și aveau viață. Totul fusese doar un vis frumos. Doamna profesoară de matematică s-a uitat la mine încruntată, iar eu și toți ceilalți colegi am izbucnit în râs. Apoi și doamna profesoară de matematică a început să râdă. A fost cea mai amuzantă, interesantă și frumoasă zi din viața mea.

Fără imaginația și inocența copiilor, lumea ar fi mohorâtă și tristă.

Teodora PAHONȚU, premiul III (proză)
Prof.îndrumător: Floarea MARTINESCU

Amintirea

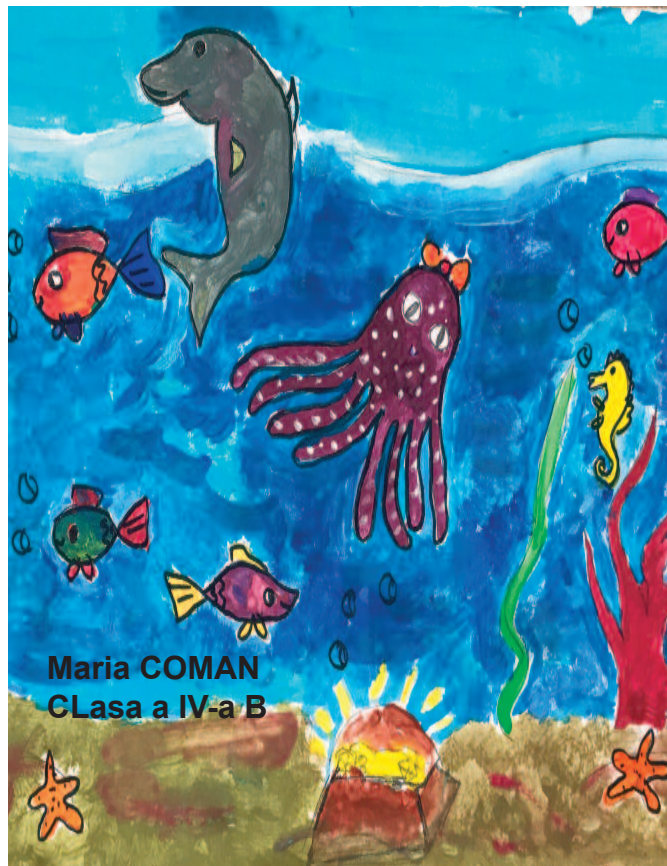
Sunt un fluture venit din amintire
Și am colindat trăire cu trăire;
Un fluture ce a luat pe aripi frumusețea
Și a lăsat în urmă tinerețea.

Am înfruntat a minții ceață și ninsori,
Am văzut soare și culori;
Am numărat mii de stele
Și m-am pierdut printre ele.

Poze n-am reușit să fac,
Trecutul dureros mi-a venit de hac;
Aripile mi le-a decolorat,
Viitorul mi l-a marcat.

Am colindat prin florile – amintirii
Și am cules nectar pentru pofta firii;
Tristetea în urmă am lăsat
Și am luat tot ce a fost minunat.

Larisa AVRAM, premiul II (poezie)
Prof.îndrumător: Manuela DOVLEAC

Povestea toamnei

O șoaptă se aude... O frunză cu glas tremurând spune ușor: „Vine!” Vântul întrebă: „Cine?” Și frunza grăiește timidă: „Toamna”. Vântul și frunzele pleacă grăbiți să-i anunțe pe oameni și pe animalele pădurii că toamna a ajuns.

În sfârșit povestea toamnei a ajuns și pe meleagurile noastre. Acum toți oamenii o știu; chiar și copiii mici, care ascultă în fiecare seară vântul și frunzele care au părăsit copacul vieții și care spun în fiecare an povestea. Se spune că ei sunt cei mai buni povestitori ai toamnei.

Dimineața vin ajutoarele lor, micile găze: greierii, cosașii și trântorii, care mișună nestingheriți, anunțând și ei venirea toamnei. Un greier cântă, rugând-o pe biata furnicuță să-l lase și pe el să stea cu dânsa până la venirea primăverii. Furnica e greu de convins, dar, în cele din urmă, acceptă să-l găzduiască.

Merii, perii, gutuii, prunii se coc, prinzând culori vii: merele roșii ca sângele, perele și gutuile galbene ca soarele, prunele mov ca liliacul. La această veste, toți agricultorii se bucură că au roade bogate și le culeg pe toate numaidecât pentru a le duce gospodinelor. Cum le primesc, acestea se grăbesc să facă gemuri, dulcețuri, conserve și tot felul de bunătăți pentru iarnă. Apoi le așează frumos pe rafturile pivnițelor.

În lumea oamenilor și a pomilor fructiferi e mare veselie, însă în cea a copacilor din pădure și a

animalelor sălbatice, se aude cântec de jale. Natura pare că se stinge, intră în amorțire, parcă veșnică, dar care va trece odată cu venirea primăverii. Animalele fug să-și găsească adăpost sau merg în vizuinele special pregătite de ele în cursul verii, unde au provizii pentru toamnă și iarnă.

Doar frunzele neajutorate stau și țin piept toamnei. „Fâșș...”, prima frunză a căzut. Acum e galbenă și stă pe iarba uscată, dându-și ultima suflare. Incet, încet, toate surorile ei o urmează, părăsind copacii, iar aceștia rămân singuri până ce primăvara va veni și le va dăruia haine noi, verzi ca smaraldul.

Însă din sate se aud cântece vesele. Unii copii își ajută bunicii și părinții la culesul fructelor și legumelor, la pregătirea bunătăților, alții ies afară, la joacă. Oamenii mulțumesc Domnului pentru dărnicia toamnei și speră că și toamna ce va urma va fi la fel de bogată.

Gata, povestea toamnei se încheie, ea merge mai departe, cu toți vestitorii și toate ajutoarele ei (vântul, ploaia), lăsând oamenii și natura în poala iernii, care și-a făcut deja apariția. Toți au adormit și când se vor trezi, vor vedea că iarna s-a instalat deja – zăpada s-a așternut, afară e ger, glasul copiilor răsună de fericire și totul se transformă într-o împărăție de gheață. Iarna a venit.

Teodora PAHONȚU, premiul III (proză)
Prof. îndrumător: Floarea MARTINESCU

Gânduri răzlețe

Îndrăznesc să aprob propria-mi sentință
După maturitatea impusă proceselor de conștiință
Căci oamenii-și dezvoltă-n întuneric multipla personalitate
În timp ce eu alternez stări de singurătate.

Ca și consoartă de artist- e a mea pe veci
Fascinată de nemurire, destinul mi-a șoptit „Trebuie să o alegi!”

Căci ea șlefuieste genii și pare ironie subtilă
Dar nu-i oximoron, ci doar propagă gânduri nerostite.
În strălucirea porților de întuneric privite
Creez o nouă lume, nicicum o paradoxală idilă.

Aleg singurătatea dacă-i accesată prin „a trăi”
Contribui involuntar la ale vieții decizii
Când lumea se afundă în vise amare
Libertatea mea prinde aripi și-o dezvoltă în culoare.

Larisa AVRAM, premiul II (poezie)
Prof. îndrumător: Manuela DOVLEAC

Alexandru PÎRLOG
Clasa a VII-a D

O zi în Ajun de Crăciun

Eram la bunici, în ajunul Crăciunului. Emoționată și nerăbdătoare, am părăsit culcușul moale și cald și m-am îndreptat către fereastra argintie, acoperită cu diamante.

Mare mi-a fost bucuria când am văzut că totul în jur era alb. Din înaltul cerului curgeau fulgii de zăpadă delicați care parcă executau un vals lin, grațioși ca balerinele și frumoși ca nuferii ce plutesc pe apă. Pământul negru și înghețat se gătise de sărbătoare, îmbrăcând cu mândrie haina albă și pufoasă a iernii. Fumul gri țâșnea sprinten din coșurile caselor, acoperite și ele de mantia strălucitoare a celei mai mari dintre fiicele anului. Turțurii de gheață, ca niște ciubuce apetisante, străjuiau acoperișurile, lăsându-se mângâiați cu blândețe de razele plâpânde ale soarelui.

Dinspre bucătăria în care trăbăluia bunica venea un miros îmbietor de sarmale și cozonac pe care urma să le servim a doua zi, când întreaga familie avea să se strângă cu mic, cu mare, în jurul masei tradiționale de Crăciun.

Ajutată de verișorul meu, m-am apucat să împodobesc brăduțul din fața casei care aștepta cuminte să fie gătit cu minunatele globulețe. Costumul verde, încărcat cu ornamente, îi dădea un aer de împărat, iar steaua păzitoare aflată în vârf amintea de nașterea Pruncului sfânt, Mântuitorul creștinătății. Și eu, și Alex aveam obraji roșii ca focul și nasul înghețat, dar asta nu ne-a împiedicat să rostogolim cu voioșie câțiva bulgări de nea și să

facem din ei un nostim omuleț de zăpadă care să-i țină companie brăduțului.

Pe neașteptate, ulița s-a umplut de larmă. Glasurile cristaline ale copiilor ieșiți la săniuș răsunau în tot satul. Erau veseli nevoie mare că iarna le-a făcut un cadou minunat, zăpada, dar se gândeau cu nerăbdare și la darurile mult așteptate pe care aveau să le primească pe înserat de la Moșul cel generos.

La sfârșitul zilei, împreună cu familia, am mers, ca în fiecare an, la bisericuța din sat, către care oamenii vin mereu cu încredere și smerenie. Vechile colinde, venite din negura timpului, se auzeau pretutindeni, înălțându-se spre cer încărcate de bucurie și speranță. În lăcașul sfânt, ne aștepta ca de obicei, cu răbdare și iubire, preotul satului cu pletele ninse de anii care trecuseră peste dânsul. Cântecelul sfinte, lumânările aprinse, chipurile transfigurate ale oamenilor erau un semn al credinței puternice care dăinuia de secole în sufletele creștine.

Am ajuns acasă târziu și frântă de oboseală, după o zi minunată, am revenit în culcușul moale și cald, așteptând cu emoție Crăciunul, sărbătoarea pe care credința o face magică.

PREȚUIEȘTE CRĂCIUNUL !

Ioana OLTEANU, Mențiune (eseu)
Prof. îndrumător: Miana POPA

Confesiune

Curg lacrimi fine pe obraji nsângerați
Când consilierul de probațiune e însuși îngerul ce m-a vegheat,
Poate conceptul cronicilor de libertate e c-apartin oamenilor uitați,
Și oare fără rost, cuvinte pe foi arse am pictat?

Eliberez forme de falsitate percepute-n fiecare zi,
Încerc să reaprind speranța-nvaluită în cenușă
Și vizionez filme de viață despre „a orbi”
În neființă efemeră ascunsă după fiecare ușă.

A învia e-un concept bazat pe dezintegrări negative
Dar eu continui să o practic regulat,
Libertatea n-are miros deși constă în flori nocive,
Trăiesc eterna dependență de-a mulțimi celor ce m-au desconsiderat.

Larisa AVRAM, premiul II (poezie)
Prof. îndrumător: Manuela DOVLEAC

Trandafirul Roza

Într-o familie trăia o fetiță pe nume Maria. Ei îi plăceau trandafirii și avea unul cu totul special pe nume Roza. Toată lumea îi admira trandafirul numit Roza.

Dupa câteva zile, în grădina Mariei a înflorit un bujor alb și, de la înflorirea bujorului, Roza a început să fie geloasă pe el, pentru că bujorul devenise mai admirat decât ea. Odată cu înflorirea bujorului, Maria nu prea mai băga în seamă trandafirul numit Roza, dar trandafirul nu se lăsa așa ușor.

Trandafirul l-a strigat pe curcubeu să îi spună că ar dori să îi împrumute culorile lui. Curcubeul i-a dat trandafirului toate culorile cerute, dar degeaba că tot bujorul era în centrul atenției, așa că trandafirul numit Roza se gândi la ceva și mai ciudat.

El se gândi să se ducă la Vrăjitoarea Iedera să îi ceară o poțiune magică ca să se ofilească bujorul alb. Zis și făcut. Vrăjitoarea Iedera acceptă să îi dea poțiunea. Dis de dimineață trandafirul își puse în aplicare planul.

Când Maria veni în grădină văzu bujorul alb ofilit și toate florile plânseseră din această cauză. Cu toate astea Maria nu băgă în seama pe trandafirul numit

Roza și tot bujorul era cel mai admirat din grădină. Trandafirului numit Roza i se făcu milă de bujorul alb și se duse din nou la Vrăjitoarea Iedera, dar, de data asta, să îi dea o poțiune magică să îl însănătoșească pe bujor. Vrăjitoarea Iedera îi spuse că poate să facă o poțiune, dar o poțiune pe care trebuie să o bea trandafirul să se ofilească el și numai așa bujorul va redeveni proaspăt. Trandafirul acceptă și a doua zi de dimineață bău poțiunea și se ofili.

Maria merse iar în grădină să vadă ce fac florile și se uită la bujorul alb. Acesta era proaspăt, frumos, dar se uită și la trandafirul numit Roza și văzu că acesta s-a ofilit și începu să plângă.

Toate florile plâneau, chiar și bujorul alb. Lăcrămioarele plânseseră atât de tare, încât lacrimile lor au adus-o la viață pe Roza.

De atunci toate florile trăiesc în armonie și, în special, bujorul alb și trandafirul numit Roza.

Sara Maria CÂRSTEA, premiul I (proză)

Clasa a III – a A

Școala Gimnazială „Alexandru Davila” Pitești

Profesor îndrumător: Ioana IONIȚĂ

Nimic o veșnicie

Universul paralel răsună

Vocea-mi întunecată

Și razele de neființă înșiruindu-se dansau,

Sufletul meu abandonat era de-o suferință controlată

Secunde ce par ere și epoci efemere urmau.

Lipsite de sens, versuri mă reprezintă

Să-mi propun un ideal în viață aș vrea,

Căci scriu idei sub formă succintă

Și nu-ți voi oferi dreptul să mă numești doar

„cineva”.

Tu nu îmi poți înțelege visul lăuntric

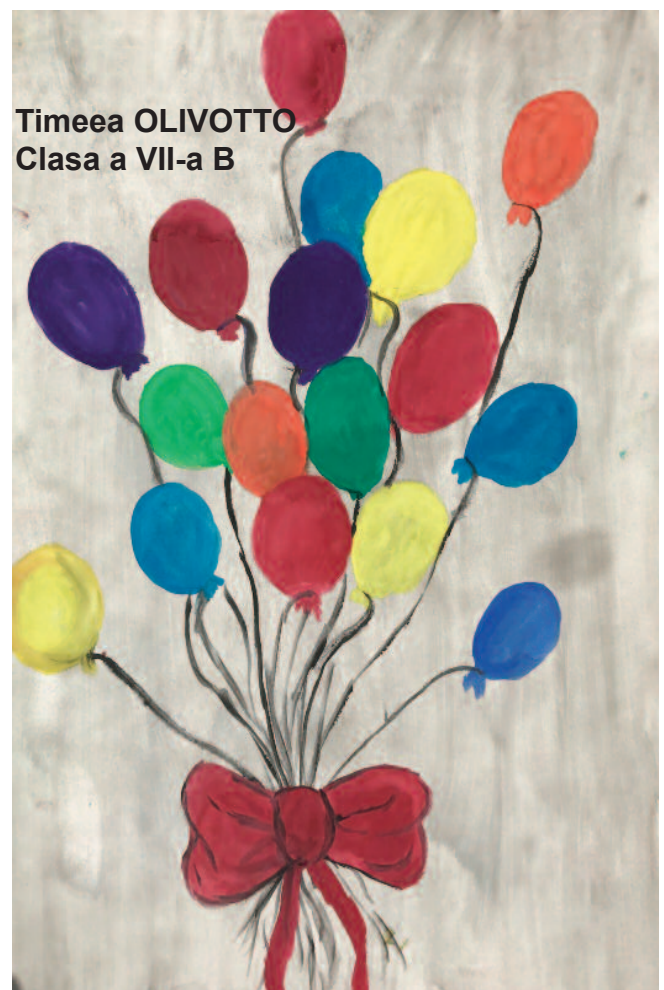
Ori motivul datorat acestei poezii,

Realizez că am un suflet ahasveric,

Mă transpun prin abnegații.

Larisa AVRAM, premiul II (poezie)

Prof.îndrumător: Manuela DOVLEAC

Timeea OLIVOTTO

Clasa a VII-a B

Povestea toamnei

O șoaptă se aude... O frunză cu glas tremurând spune ușor: „Vine!” Vântul întrebă: “Cine?” Și frunza grăiește timidă: “Toamna.” Vântul și frunzele pleacă grăbiți să-i anunțe pe oameni și pe animalele pădurii că toamna a ajuns.

În sfârșit povestea toamnei a ajuns și pe meleagurile noastre. Acum toți oamenii o știu; chiar și copiii mici, care ascultă în fiecare seară vântul și frunzele care au părăsit copacul vieții și care spun în fiecare an povestea. Se spune că ei sunt cei mai buni povestitori ai toamnei.

Dimineața vin ajutoarele lor, micile găze: greierii, cosașii și trântorii, care mișună nestingheriți, anunțând și ei venirea toamnei. Un greier cântă, rugând-o pe biata furnicuță să-l lase și pe el să stea cu dânsa până la venirea primăverii. Furnica e greu de convins, dar, în cele din urmă, acceptă să-l găzduiască.

Merii, perii, gutuii, prunii se coc, prinzând culori vii: merele roșii ca sângele, perele și gutuile galbene ca soarele, prunele mov ca liliacul. La această veste, toți agricultorii se bucură că au roade bogate și le culeg pe toate numaidecât pentru a le duce gospodinelor. Cum le primesc, acestea se grăbesc să facă gemuri, dulcețuri, conserve și tot felul de bunătăți pentru iarnă. Apoi le asează frumos pe rafturile pivnițelor.

În lumea oamenilor și a pomilor fructiferi e

mare veselie, însă în cea a copacilor din pădure și a animalelor sălbatice, se aude cântec de jale. Natura pare că se stinge, intră în amorțire, parcă veșnică, dar care va trece odata cu venirea primăverii. Animalele fug să-și găsească adăpost sau merg în vizuinele speciale pregătite de ele în cursul verii, unde au provizii pentru toamnă și iarnă.

Doar frunzele neajutorate stau și țin piept toamnei. „Fâșș...”, prima frunză a căzut. Acum e galbenă și stă pe iarba uscată, dându-și ultima suflare. Încet, încet, toate surorile ei o urmează, parasind copacii, iar aceștia rămân singuri până ce primăvara va veni și le va dăruia haine noi, verzi ca smaraldul. Însă din sate se aud cântece vesele. Unii copii își ajută bunicii și părinții la culesul fructelor și legumelor, la pregătirea bunătăților, alții ies afară, la joacă. Oamenii mulțumesc Domnului pentru dărnicia toamnei și speră că și toamna ce va urma va fi la fel de bogată.

Gata, povestea toamnei se incheie, ea merge mai departe, cu toți vestitorii și toate ajutoarele ei (vântul, ploaia), lasând oamenii și natura în poala iernii, care și-a făcut deja apariția. Toți au adormit și când se vor trezi, vor vedea că iarna s-a instalat deja – zăpada s-a așternut, afară e ger, glasul copiilor răsună de fericire și totul se transformă într-o împărăție de gheață. Iarna a venit.

**Pahonțu Paula, premiul III, cls. A VI-a E, Epic
Prof. îndrumător: Martinescu Floarea**

Cuza și Unirea

Mărite Cuza, istoria te slăvește,
Căci ce-ai făcut, o lume azi uimește
Și toți românii strigă într-un glas:
“Oricât de greu a fost, aici noi am rămas!”

Mulți în trecut au încercat să ne dezbine
Speranța de a ne uni a fost în tine,
Tu, falnic ai condus acest popor,
Mult încercat în lupte, foc și dor.

Acum pe 1 Decembrie ne amintim
De tine, de Unire și mândri vrem să fim!
Istoria ai marcat-o într-o zi
Dacă-ai trăi, mândru și tu ai fi!

Veniți români cu toți, cu mic, cu mare,
Să-ncingem hora și să spunem tare:
“Suntem români și asta-i țara noastră
Aici, pe-acest pământ, suntem acasă!”

**Daria POPA, premiul al III-lea
Profesor îndrumător :Miana POPA**

Suflet de copil

Noaptea nu este un fenomen prea plăcut datorită întunericii. Cred că toată lumea îl știe pe Bau-Bau – acel monstru imaginar pe care adulții îl folosesc ca să sperie copiii mici. Acest monstru imaginar care ne speria înainte de culcare nu este decăt o iluzie a nopții și a întunericii.

Pentru mine întunericul este geamănul malefic al luminii. Și cum știe toată lumea binele învinge răul, așadar chiar și cea micuță lumină din suflet poate să alunge și cel mai profund și mare întuneric. Secretul este să crezi în tine și în puterea binelui și atunci vei realiza că poți face orice îți propui...chiar și să învingi întunericul.

Crescând m-au fascinat acele micuțe și strălucitoare diamante de pe cer, numite stele. M-au impresionat foarte mult, deoarece sunt atât de mici, iar când sunt singure par inocente, inofensive, față de întunericul nopții, dar când sunt toate ele înving și cel mai profund întuneric. Stelele ne dau o lecție foarte importantă și aceea că „unde-s mulți puterea crește”, și nici chiar cel mai mare dușman nu are nici o șansă să le înfrângă. Pentru mine stelele reprezintă și dorințe care se vor împlini. Cred că fiecare om, când a fost mic s-a uitat, măcar o dată, la cer ca să zărească o stea căzătoare pentru a-și pune o dorință. Cel puțin am făcut asta (și încă o fac). Dar cred că nu trebuie neapărat să cadă o stea ca să-ți pui o dorință (dar așa se spune). Cred că în fiecare stea există câte ceva care te ascultă și încearcă să-ți îndeplinească dorința.

Toată magia stelei constă în credința că se va în-

deplini.

De când eram mică și până acum m-au impresionat și mi-au plăcut foarte mult fluturașii. Ei sunt acele mici și gingașe viețuitoare care dau o culoare aparte vieții. Pentru mine fluturașii reprezintă multe lucruri: ei pot reprezenta visele care zboară noaptea prin mîntea noastră, acele mici speranțe care îți dau aripi ca să treci peste problemele de zi cu zi. Dar cel mai mult cred că, fluturașii ar trebui să fie simbolul sufletului de copil liber și visător, deoarece fluturii, ca și sufletul unui visător, zboară în locuri pline de speranță și ne dovedesc că deși sunt mici pot ajunge departe. Secretul este cum și de unde privești viața.

O altă ființă mirifică cu aripi, dar de data asta nevăzută, este îngerușul. El este acel prieten invizibil care te cunoaște cel mai bine, care sigur va dori să te ajute în orice problemă și care te va ghida și te va sfătui numai spre bine. Chiar dacă nu-l vezi, știi că există și trebuie să crezi în el și te va ajuta. Se zice că bebelușii îi pot vedea, iar îngerușii îi fac să zâmbescă pentru prima dată. Din păcate nu-mi amintesc dacă am văzut un îngeruș cand eram mică, dar cred că există și că a fost și este lângă mine.

Lumina și toate lucrurile bune există și trebuie doar să le vezi – să ai acel suflet de copil...

Maria NISTOR, premiul I (proză)
Prof.îndrumător: Angela BITAN,
Șc. Oprea Iorgulescu Câmpulung

Primăvara

După frig și ger cumplit,
Primăvara a venit,
Cu ghioceii înfloriți
Și cu pomii înverziți.

Soarele acum răsare,
Cu raze calde pe ogoare,
Albinuțele adună
Nectar pentru miere bună.

Fluturașii colorați
Dau din aripi încântați,
Iarăși florile-nfloresc,
Primăvara o vestesc!

Daria POPA, premiul al III-lea
Profesor îndrumător: Miana POPA

Prezentul de azi, viitorul de mâine...

„Viitorul unui om, ca și al lumii, se construiește, nu se visează”

Viitorul acestui oraș, acestei țări, acestei lumi stă în noi, în putere și voința fiecăruia.

Eu locuiesc în Câmpulung Muscel, un oraș care cândva era frumos, glorios, activ și vesel, dar până la urmă gloria, când moare, nu face testament în favoarea nimănui. Astăzi lanțurile au redactat definiția libertății. În acest oraș trăiesc fel și fel de oameni...

Am văzut odată un om care era atât de zgârcit, încât, noaptea, lătra în curte ca să facă economie de câini, iar caloriferul stins era mai rece decât frigiderul în funcțiune. Într-o zi am stat de vorbă cu un om, prost, și atunci când stai de vorba cu proștii numai duminica e o adevărată sărbătoare. Și stăteam așa de vorbă cu el și mă întrebam de ce prostul e mărginit, când prostia e nemărginită? Acel om îmi spunea cum îl bănuiește pe vecinul său că i-a furat un ou, și știți că bănuiala e serviciu de spionaj al oamenilor neînarmați pentru viață, iar bănuitorul se trezește înaintea ceasului deșteptător ca să-l controleze dacă sună exact.

În acest oraș sunt o grămadă de oameni invidioși. Să moară capra vecinului dacă nu-i găsești la orice pas, dar până la urmă numai după invidia altora îți dai seama de propria ta valoare.

Altă dată am văzut un copil aruncând în coșul de

gunoi cornurile primite de la școală, și i-am zis „Te-ai gândit vreodată câte mâini au făcut pâinea, pe care cu una singură, o duci la gură?” S-a uitat urât la mine, s-a încruntat și a plecat fără să mai spună nimic. Lașitatea este un sentiment care n-are nici măcar curajul să spună cum îl cheamă, dar și dacă într-o vorbă îndeși mai mult decât încape, devine vorbă goală.

Acestea sunt câteva din exemple de la oameni de rând, de pe stradă, dar v-ați gândit la conducătorii noștri. Aceștia ne mint zi de zi cu promisiuni de ani și ani... până la urmă minciuna premedită nu este o chestiune de fantezie, ci de caracter. Toți oamenii creduli îi cred conducători amabili și generoși, mai ales când le servește câte ceva de pomană, dar amabilitatea adevărată trebuie să fie, în primul rând, o chestiune de caracter și apoi una de educație.

Spre deosebire de aceștia mai sunt și oameni de valoare care n-au cerut nimic vieții. Tot ce au avut, i-au smuls; și tot ce n-au avut, le-a furat.

Luăți exemplul de la ei și nu uitați că adevărații cai de cursă nu aleargă pentru premii, ci numai ca să-și pună sângele în mișcare, iar în ziua victoriei, nu uita să-ți amintești de înfrângerile anterioare!

Maria NISTOR, premiul I (proză)
Prof.îndrumător: Angela BITAN,
Șc. Oprea Iorgulescu Câmpulung

Iarna

Fulgi de-argint se-aștern ușor

Pe pământul înghețat,

Iar în casă, zgribulit,

Focul arde neîncetat.

Cu trăistuțele în mână

Și cu multă bucurie,

Copilașii toți din sat

Au plecat la colindat.

Afară totul e-nghețat,

Iar copiii-nfrigurați,

Cu mânuțe ca de gheață

În fiecare poartă bat.

Lângă foc cu mama stăm

Și-o poveste ascultăm

Despre o Crăiasă mare

Care stă în depărtare.

Cu glasul dulce și suav

Ne adoarme imediat

Iar un Moș cu barbă albă

Se strecoară pe-nserat.

El ne mângâie ușor,

Cu blândețe pe căpșor

Și sub bradu-mpodobit

Ne lasă ce ne-am dorit.

„Moș Crăciun bine-ai venit!”

Daria POPA, premiul al III-lea
Profesor îndrumător: Miana POPA

Laura

Anotimpul înghețului a sosit. Prin văzduh plutesc stelute mici și albe de nea. Drumurile par niște oglinzi poleite de soarele strălucitor. Casele oamenilor sunt sufocate de luminițe. Acoperișurile îngopate în zăpadă lucesc albe și reci ca într-o eternitate polară.

Într-o căsuță de la marginea orașului, doi soți sunt triști că încă, nu au putut adopta un copil.

În seara de Ajun, copiii de la orfelinatul din oraș au venit cu colindul pe la cei doi soți. După ce le-a umplut buzunarele cu dulciuri, Andreea știind dorința celor doi le-a spus că a venit la orfelinat o fetiță din Piatra Neamț pe nume Laura.

Nemaistând pe gânduri doamna și-a luat paltonul și însoțită de Andreea au plecat la orfelinat.

Într-o cameră mare cu zece paturi erau zece fete, dintre care doar câteva se judecau cu mingea. Pe marginea patului stătea o fetiță cu părul negru ca măslinea, cu ochi albaștrii ca safirul și cu buzele și mâinile uscate de frig.

Văzând-o doamna Popescu a întrebat-o:

- Ce faci? Cum te cheamă ?
 - Mă numesc Laura, a spus fetița încet.
 - Aceasta este prietena mea, a spus Andreea, făcând prezentările.
 - Bună, Andreea nu te-am observat.
- Doamna i-a spus Laurei că este o zi cu soare pentru ea și că o va adopta.
Nemaiputând de fericire fata a lăsat cartea jos și a sărit la gâtul doamnei și a îmbrățișat-o.

Imn Fecioarei Maria

Sfântă Maria, preacurată fecioară,
Ce ai un suflet precum florile de primăvară,
Gingașele raze-ale mândrului soare
Și doinele măritelor privighetoare,

Tu L-ai Născut pe Mântuitor,
L-ai crescut cu dragoste și dor,
Ai suportat durerea Răstignirii,
Ce n-ai simțit-o Tu, ci El, alesul omenirii.

Îți mulțumim din suflet,
Pentru acest fapt,
Și cu un adânc cuget,
Sperăm că ne-ai iertat
De singurul mai mare păcat,

Cel, că până acum nu Ți-am îngenuncheat
Și nu ți-am spus, cu sufletu-ntristat:
-Fecioară gând curat,
Ești pentru noi, muritorii, un dar minunat!

**Daria POPA, premiul al III-lea
Profesor îndrumător :Miana POPA**

Dimineța femeia a venit la orfelinat pentru a semna actele pentru adopție, dar ce să vezi, Laura nu mai era la orfelinat, aceasta fusese transferată la orfelinatul din Cluj Napoca.

Tristă doamna Popescu a luat trenul și s-a îndreptat spre Cluj Napoca după Laura.

Ajunsă acolo, doamna Popescu a căutat orfelinatul. Acesta era pe strada Principală într-o clădire înaltă și înfricoșătoare. În curtea interioară avea un părculeț cu patru leagăne și un tobogan.

Intr-un colț pe o bancă stătea o fetiță cu părul prins în două codiție și citea "Matilda".

Când a auzit pași că se apropie de ea, fetița a ridicat ochii și fața i s-a luminat la vederea persoanei care stătea în fața ei.

-Doamna Popescu, ați venit după mine, întrebă fetița în timp ce o lacrimă îi aluneca pe obraz.

-Sigur că am venit după tine, ești cea mai frumoasă copilă pe care am văzut-o. Acum, hai să mergem înăuntru să semnăm actele.

Văzând-o fetița a sărit și a luat-o în brațe și au plecat de la orfelinat.

Acasă fetița a găsit multe cadouri sub brad, dar mai ales cărți, pe care le-a atins cu mare drag, după care le-a strâns la piept cu mare încântare.

**Delia ACHIM, premiul II (Proză)
Prof. îndrumător: Miana POPA**

Muzica unui visător

Muzica este o parte din noi; este peste tot în jurul nostru, doar trebuie să o ascultăm, dar din păcate nu toți o aud. De exemplu: ai observat dimineața cântecul voios al păsărelelor, ziua zumzetul găzelor, iar seara orchestra greierilor? În zilele înorate ai auzit muzica ploii și a trupei de picături?

Eu sunt o visătoare, pentru mine căștile sunt asemenea perfuziilor, care îmi redă viața, iar muzica este mă ajută să trăiesc în această lume...nu tocmai roz. Sufletul visătorului fără muzica este ca o floare fără lumină...rezistă cât rezistă dar ușor, ușor se ofilește.

Muzica îți dă aripi ca să poți să zbori într-un univers paralel, te transpune într-o transă care te face să uiți de probleme. Tot ce trebuie să faci e să stai întins (în pat, pe iarbă sau unde vrei), să închizi ochii și să pornești muzica, apoi te lași purtat de ea; fără să-ți dai seama o să te trezești într-o lume mai veselă și mai plină de viață.

Amintirile, demult uitate, sunt reaprinse la auzul muzicii pe care cândva o ascultai alături de o persoană dragă, în locuri care poate acum aparțin trecutului. Secretul este să o ascuți și să vezi unde te poartă, nici nu știi pe unde sau cu cine poți ajunge...

Eu ascult aproape toate tipurile de muzică: pop, rock, clasică, chiar și populară. Pentru mine este important mesajul unei melodii și starea pe care vrea artistul să ne-o transmită (de melancolie, de veselie, de iubire...). Un rol important îl are și ritmul cântecului, care variază de la melodie la melodie; așa cum fiecare persoana preferă un anumit tip de muzică.

În concluzie, muzica este și o alinare, dar și o plăcere, pe care o putem avea zi de zi.

Maria NISTOR, premiul I (proză)
Prof.îndrumător: Angela BITAN,
Șc. Oprea Iorgulescu Câmpulung

Fulgișorii

Fulgișorii albi de nea,
 Fini precum mătasea,
 La fereastra mea au poposit
 Și au adormit.

Însă vântul i-a luat
 Și departe i-a lăsat,
 Dar vor veni alți fulgișori
 Până în zori.

Dimineața mă trezesc
 Și spre fereastra mă grăbesc....
 Văd alba zăpadă,
 Cea de altadată.

Dorul

Gândurile spulberate mi-s
 Dorurile s-au aprins,
 Dorul de natura verde
 Ce acum nu se mai vede.
 Dor de parfumul florilor
 Si zumzăitul găzelor;
 Dor de mândrul soare
 Care acum dispare!

Dor de limpedele cristal,
 Ce se oglindea val dupa val,
 Dor de briza mării cristaline,
 Dor de hârniciuțele albine,
 Dor de auria câmpie
 Care acum este pustie,
 Dor de soarele aprins
 Care acum s-a stins!

Teodora BIȚAN - Mențiune (poezie)
Școala Gimnazială „Oprea Iorgulescu”, Câmpulung
Prof. îndrumător: Gabriela HOROBEANU

Miracolul

personajele: **Mama**
Tata
Ana
Mitică
Bătrâna

Actul 1-Scena 1 Casa

Ajunul Crăciunului. Un sat normal, cu oameni fericiți în preajma sărbătorilor. Pe o uliță dinspre marginea satului se află o casă mică, cu o ogradă mai mică decât erai obișnuit să vezi. În casă : patru persoane în jurul sobei.

ANA: Mamă, aș vrea și eu să avem un brad de Crăciun, ca toți ceilalți...

MAMA: Știu, dar trebuie să ne mulțumim cu ce avem. Cu toții am făcut tot ce am putut, iar acum trebuie să ne bucurăm că măcar suntem împreună și că suntem sănătoși .

MITICĂ(gata să plângă): Dar de ce nu ne putem lua un brad pe care să îl împodobim cu ce avem? De ce trebuie să fim singura familie din sat fără brad de Crăciun?

TATA: Mitică! Te rog, nu îngreuna și mai mult situația. Știi bine că trăim de pe azi pe mâine și de-abia avem ce mânca.

MITICĂ: Bine, tată, îmi pare rău. Dar nu îmi place să îi aud pe copiii de la școală care zic că nu am nici măcar un brad, pe când ei vor avea cadouri multe sub brad.

TATA: Mitică, nu mai pune la suflet tot ce auzi. Unii copii sunt răi și vor să te rănească. Nu trebuie să îi ascuți pe toți.

Tatăl îl îmbrățișează pe Mitică. Cei patru rămân în tăcere, în fundal auzindu-se colidele obișnuite.

Actul 2 Bătrâna

MAMA: Haideți, copii, mergeți la culcare, mâine este Crăciunul.

Copiii își ascultă mama și se duc în patul lor.

Se aud ciocănituri în ușă. Mama deschide. În prag apare o bătrână.

BĂTRÂNA: Puteți adăposti o biată bătrână ? Nu am găsit pe nimeni care să mă ajute, iar mâine este Crăciunul și eu am rămas singură .

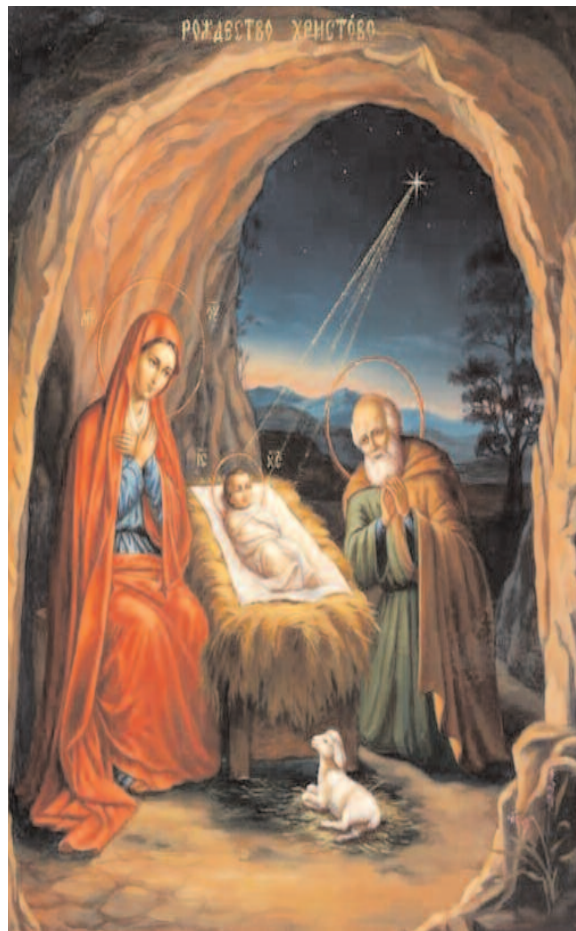
MAMA: Noi vă ajutăm, dar vreau să știți că în casa noastră nu veți găsi mâncare multă sau lucruri scumpe. Noi suntem oameni simpli.

BĂTRÂNA: Eu nu vreau decât să îmi găsesc loc într-o familie cu oameni buni și inimoși .

Mama o conduce pe bătrână în casă. Copiii se uită curioși la ea.

ANA(cu o ușoară teamă în glas): Bună seara, doamnă!

BĂTRÂNA: Bună seara, papușa mea!

-continuare în pag. 36 -

Actul 2-Scena 1 Discuția

Ana îl duce pe fratele ei în pat. Bătrâna doarme lângă ei. Noaptea, Mitică se scoală și se duce la geam, privind cum ninge. Ana merge după el.

ANA: Ce s-a întâmplat, Mitică?

MITICĂ: Mi-e teamă, Ana...bătrâna aceasta...seamană cu ninsoarea. Calmă și liniștită, de când lumea, apărând fără să te aștepți.

ANA: Poate că ai dreptate sau ai doar o imaginație foarte bogată. Și pe mine m-a mirat apariția ei, dar este bine că mama a reușit să facă un gest frumos. Este mai bine să dai decât să ai și să nu împarți nimic cu nimeni.

MITICĂ (în drum spre pat): Ai dreptate. Hai să ne culcăm și să nu ne mai gândim la asta. Noapte bună!

ANA: Noapte bună!

Scena 2 Căutarea

Dimineața de Crăciun. Membrii familiei își urează „Crăciun fericit!” și își amintesc de bătrână.

ANA: Unde este bătrâna de aseară?

TATA: Când m-am trezit nu mai era.

MAMA: Haideți să o căutăm pe ulițe, poate i s-a întâmplat ceva!

MITICĂ: Da, cred că cel mai bine ar fi să o căutam. Nu cred că ar fi plecat fără să spună ceva. În plus, astăzi e Crăciunul și nimeni nu vrea să fie singur.

Căutarea a început. Timp de trei ore cele patru persoane au căutat-o pe bătrână, dar nu au reușit să o găsească.

Scena 3 În curte

Familia s-a întors acasă, cu toții fiind supărați din pricina plecării bătrânei. În ogradă Mitică s-a oprit și s-a uitat la cer.

MITICĂ: Ana, de ce crezi că nu ne-a spus că pleacă?

ANA: Ei, poate că se grăbea și a avut nevoie doar de un loc în care să doarmă peste noapte. Dar noi am făcut tot ce am putut.

MITICĂ: Mi-ar fi plăcut să ne spună ceva...măcar să ne lase un bilet.

ANA: Cred că nu vom înțelege niciodată de ce a făcut asta, dar sigur a avut un motiv.

Scena 4 În casă

Copiii și părinții lor au intrat în casă. Acolo lacrimile i-au podidit, iar bucuria i-a însuflețit. Era ca o lume magică, într-o casă mică.

MITICĂ: Un...brad. E atât de frumos!

ANA (aratând spre o măsută încărcată cu cadouri): Uitați! Un bilet!

MAMA: „Adevărata bucurie li se arată celor care dăruiesc.”

TATA: Acea bătrână... ea a făcut asta...este așa uimitor...

ANA: Este un adevărat miracol de Crăciun!

Familia și-a continuat viața, dar ceva se schimbase. Acum știau că minunile li se întâmplă celor ce fac lucruri bune. Celor inimoși.

A deschis o floare ochii

Este primăvară. Primul anotimp al anului și-a început noul trai. Soarele strânge peticele de zăpadă lăsate în urmă iernii. Norii plumburii încep să strângă iarna din sat.

Un ghiocel și-a deschis ochișorii într-o dimineață de primăvară, în care soarele arunca săgeți spre pământul reavăn.

Ghiocelul ca un adevărat soldat își saltă lujerul de smarald și înfruntă crivățul care întârzie să plece.

A ieșit învingător, iar acum în razele soarelui ghiocelul stăpânește întreaga grădină, în care din loc în loc au ieșit câteva firicele crude de iarbă.

Spre seară am mers în grădină la plimbare cu câinele meu, Lăbuș.

Brusc, acesta s-a oprit și a început să miroase. Când am ajuns lângă el am văzut cum privea un ghiocel care încerca să-și ridice clopoțelul.

Lăbuș avea șase luni și era prima oară când vedea această florică. I-am prezentat ghiocelul și i-am atras atenția să aibă grijă cum merge prin grădină pentru a nu-l strivi.

A doua zi, împreună cu Lăbuș am mers în grădină să udăm ghiocelul.

În mijlocul grădinii, ghiocelul își răsfăța frumoasele petale în razele călduțe ale soarelui, iar roua de pe frunzele de un verde închis strălucea ca diamantele.

- Ham! Ham!

Lăbuș a salutat ghiocelul, iar micuța floare și-a aplecat capul spre el. În acest timp eu l-am udat. Lăbuș plin de fericire a alergat în jurul ghiocelului. Atunci a apărut un fluturaș cu petalele roșietice și ne-a istorisit "Povestea ghiocelului".

„Se spune că demult, târâmul era condus de o vrăjitoare care a închis pe vecie toate florile. Dintr-o dată a făcut iarna eternă. Dar într-o zi un căpșor s-a ivit din zăpadă, era strămoșul ghiocelului. Acesta s-a dus la vrăjitoare și i-a spus că nu va mai fi iarnă, iar atunci și-a scos din zăpadă lujerul firav.”

- Ce poveste interesantă!

În fiecare primăvară din grădină vine aceeași mireasmă de proaspăt și nou.

Pământul roditor pare să aștepte primele semințe de legume.

Deși plăpând, curajosul ghiocel împrăstie în jurul său un parfum care îți trezește dorința de a trăi și de a te bucura de tot ceea ce-i frumos.

Mi-am amintit un proverb vechi spus de bunica, primăvara trecută, la apariția primul ghiocel: „Flori frumoase sunt multe, dar nu toate au miros dulce!”

Delia ACHIM, premiul II
Prof. îndrumător: Miana POPA

Dragostea de țară

Ianuarie de dimineață
Așază florile de gheață.
Văd plopii albi cum se trezesc,
La...Eminescu mă gândesc.

Povești cu Mircea la Rovine,
Eroi cu sânge de roman în vine
Parcă-au luptat cu viforul
Să taie prin zăpadă viitorul.

Codrul în zare le leapădă povestea,
Iar floare-albastră ne aduce vestea
Că dragostea de țară-i datorie
Ce-n suflet trebuie păstrată vie.

Andra CÎRSTESCU, premiul II (poezie)
Școala Gimnazială
Tudor Vladimirescu
Prof.îndrumător:
Daniela CAPRAGIU-RISTEA

Iarna

Iarna-i o zână venită din povești
Ce coboară din calești și stă-n
Palate de gheață împărătești.
Pune la ferestre flori de seară
Și până-n zori.

La streșini mii de țurțuri lucitori
Și pe cer împrăstie fluturi albiori
Cu mantaua ei cea albă,
Îmbrățișează lunca-ntreagă.
Și o duce pe târâmul nopților sihastru
Unde nu va avea decât ghețurile albastre.

Dar prima flacăra a soarelui a izbutit să iasă,
Și pe Iarna cea crudă în noroi o -ndeasă
Un mic ghiocel a răsărit
Așa că iarna s-a sfârșit!

Teodora BIȚAN - Mențiune (poezie)
Școala Gimnazială „Oprea Iorgulescu”,
Câmpulung
Prof. îndrumător: Gabriela HOROBEANU

Povestea mărtişorului

Este primăvară. Iarba a prins colţ fraged printre razele strălucitoare ale soarelui. Primăvara cu alaiul său de căpătat se aşterne peste crânguri şi poieni. Livezile s-au îmbrăcat într-o albă haină de sărbătoare în cinstea Primăverii. Soarele adună peticele de zăpadă şi stinge focul în sobe. Brânduşele, toporaşii şi viorelele se alătură ghiocelului în grădinile oamenilor şi încep să împrăştie în văzduh mirosul dulce şi mult aşteptat al primăverii. Păsările vin cu trilurilor lor slabe şi cristaline. Ele încep repetiţia primelor note muzicale.

Cântecul privighetorii face munca oamenilor mai uşoară şi mai spornică. Mugurii încep a plesni sub mângâierea caldă a soarelui. Animalele se trezesc amorţite după iarna pe care au îndurat-o. Vrăbiuţa este fericită că îşi revede prietena, rândunica.

Primăvara este încântată de aplauzele pe care le primeşte la venirea ei în sat, dar totodată îngândurată că şi-ar fi dorit să mai aducă un vestitor al primăverii şi nu ştia cum ar trebui să arate.

Pentru a găsi răspuns la întrebarea ce-o frământa, Primăvara s-a dus şi a consultat animalele din pădure, dar acestea nu au putut-o ajuta.

Următoarea zi, a mers şi a întrebat sătenii, dar nici ei nu i-au dat răspunsul mult căutat. Atunci, supărată, Primăvara s-a urcat în caleaşca ei de cristal împodobită cu ghioceli şi s-a dus la tatăl ei, Bătrânul An.

Acesta surprins să o vadă a întrebat-o:

-Ce cauţi aici, copilă dragă? Nu trebuia să vesteşti

primăvara?

-Ba da. Am venit să mă îndrumi, cum pot obţine un alt vestitor al primăverii.

- Of, fata tatii, eu nu te pot ajuta, dar te-ar putea ajutat surorile tale.

Fata plecă încrezătoare spre surorile sale. Mai întâi s-a oprit la Vară care era la tropice. Aceasta era lungită pe un şezlong pe nisipul încins şi asculta briza oceanului.

-O, bună soră, dragă! zise Vara fericită. Ce te aduce pe aici?

- Am venit să îţi cer un sfat.

- Cu ce te pot ajuta?

- Aş dori să mai duc oamenilor un vestitor care să anunţe primăvara.

- Ţi-aş sugera ca vestitorul să aibă culoarea roşie ca a cireşelor de mai.

Primăvara după ce îi mulţumii Verii pentru sfat, se îndreptă iute spre Iarnă.

Aceasta se afla la Polul Sus şi privea încântată spre îngheţurile care o înconjurau.

-Bună soră! Ce te-a adus până aici? o întrebă Iarna pe sora sa.

- Am venit să mă ajuţi să găsesc un vestitor al primăverii, pe care să îl poarte toată lumea.

- Nu ştiu cum ar trebui să arate, dar trebuie să fie alb, culoarea cea mai frumoasă şi care se asortează cu orice.

- Mulţumesc.

Primăvara, după ce şi-a luat la revedere de la Iarnă, cu primisiunea că o va mai vizita, a plecat să-i ceară sfatul şi ultimei surorii, Toamna.

Pe aceasta a găsit-o în Anglia, unde se juca cu picăturile de ploaie.

Frunzele stârnite de Toamnă au ameţit-o pe Primăvară. Obosită s-a aşezat pe o bancă şi în timp ce îşi scutura mantia plutiră în aer şi câteva aţe.

Privirea Primăverii fu atrasă de două fire de aţă care în soarele roşiat de toamnă erau altfel, una roşie şi alta albă.

În gând i-au revenit sfaturile Verii şi ale Iernii şi luă cele două aţe şi le împleti. Între timp venii şi Toamna amuzată de trecătorii supăraţi că le îndoise umbrelele lăsând să-i ude ploaia rece şi îi legă împletitura.

Primăvara a numit frumoasa împletitură, mărtişor de la prima lună a anotimpului şi a dăruit-o fiecărui om.

De atunci, şi mărtişorul este simbolul primăverii şi unul dintre vestitorul anotimpului renaşterii.

Delia ACHIM, premiul II
Prof. îndrumător: Miana POPA

Iarna

Iarna e foarte frumoasă
Chiar și atunci când te bați
Cu zapada cea pufoasă,
Cu bulgarii ca între frați.

Și în noaptea de Ajun,
Va veni omul cel bun
Cel cu sacul în spinare
Și numele de Crăciun.

Iar copiii se adună
Să vadă cum a intrat,
Poezioare să-i spuna
Și să-i cânte alintat.

Noptea-i plină de fantasme,
Feți-Frumoși, zâne, harapi
Bunicuța-mi spune basme
Și-mpletește la ciorapi.

Andra CÎRSTESCU, premiul II (poezie)
Școala Gimnazială
Tudor Vladimirescu
Prof. îndrumător:
Daniela CAPRAGIU-RISTEA

E sărbătoare

Când vremea e a colinda, prin ger, pe uliți troienite
Pornim cu toți pentru-a primi merindele binevenite.
Avem în spate o desagă și-n mână micii clopoței
Acasă nu ne mai întoarcem decât plini cu săcotei.

Și pe-nserat ne adunăm în jurul bradului cernit
De-am fost cuminți o să vedem că Moșul a venit.
Dar cum ne stă în obicei, la miezul nopții adormim
Spre dimineață ne trezim și-ncepem să sărbătorim.

Pe geam vedem stelute mii, afară se aud ecouri
În casă, lângă șemineu, voioși despachetăm cadouri.
Mai pe la prânz ieșim la joacă cu săniuțe sau patine
Pe pârtia de lângă deal ne bucurăm cât ziua ține.

Și ca în fiecare an, ne strângem toți la cina de Crăciun
Cântăm colinde și sperăm într-un An Nou mai bun.
Ne sunt mereu aproape bunicii, frații și părinții
Nu-i altceva ce-mi pot dori în ceasu-ntâi al nopții.

Raluca MONDOC, Premiul I (poezie)
Prof. îndrumător: Manuela DOVLEAC

Zăpada

Nu știu dacă e zăpadă
Sau e zahăr, ori e vată!?
Toți îmi spun: că e mai bună
Când mai multă se adună.

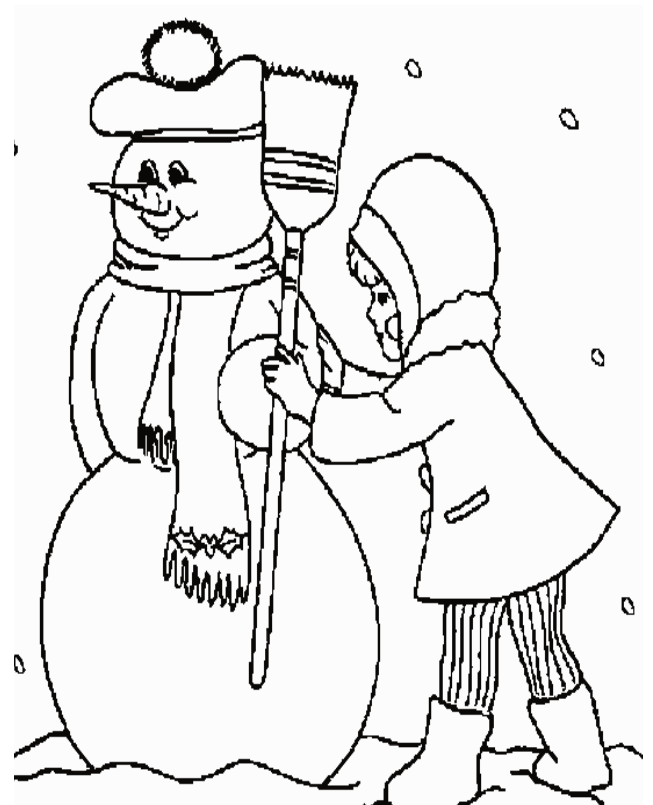
Moale-i ca o plapumă,
Rece, albă ca o brumă,
Toți copiii o iubesc
Și pe ea se iscălesc.

Fac și oameni de zăpadă,
Vine lumea ca să-i vadă,
Apoi pleacă la urcuș
Colo-n deal, la săniuș.

Unii se gândesc la Moș:
Cum să vină el pe coș
Când nămeții și cu gerul
Ne-au adus acum poleiul?

Pomi de iarnă au făcut,
Cu bomboane l-au umplut
Și-au plecat cu mic, cu mare
La colind cu o...cântare.

Teodora BIȚAN - Mențiune (poezie)
Școala Gimnazială „Oprea Iorgulescu”,
Câmpulung
Prof. îndrumător: Gabriela HOROBEANU

Vis de iarnă

A venit iarna geroasă,
Fulgii cad nestingheriți.
Pătura albă și groasă
Scârțâie sub pași grăbiți.

Sus, al nopții felinar,
Luna vie se ridică
Legănând cu drag și dor
Visul dulce-al lui Ionică.

El îl vede în pridvor
Pe Moșul ce-aduce daruri.
Sacul lui e un izvor
De minuni: Iată și schiuri!

Așa mult și le-a dorit
Ca pe pârție să zboare.
Acum este fericit
Abia-așteaptă să coboare.

Dar, deodată, o mână caldă
Îi ridică plăpumioara.
- Hai, Ionică, te ridică!
Haide! Azi începe școala.

Andra CÎRSTESCU, premiul II (poezie)
Școala Gimnazială
Tudor Vladimirescu
Prof. îndrumător:
Daniela CAPRAGIU-RISTEA

Mi-e dor

Pe frunze moarte azi pășesc și nu mi-e bine,
Rafale reci de vânt lovesc, chiar nemiloase,
În aer fum de sobă simt, mi-e dor de tine
Eu te-aștept să vii în aste seri întunecoase.

Pe-obrazul înghețat o picătură se oprește
E semn că cerul vrea să se răzbune
Și cu rapiditate o ploaie deasă se stârnește
Degeaba sufăr eu crezând într-o minune.

De vânt și ploi nervoase mă las acum bătută
Umbrela împietrită, nu vrea să mă asculte
Tu, toamnă rea, îmi pari atât de slută
Eu sunt doar o copilă, de ce-mi arunci insulte?

Pe mantia-ți întunecată aduci doar vânt și ploi
Ce-mi udă până-n suflet ființa mea plătândă
Și simt că fericirea tu vrei să mi-o jupoi,
Sperând ca la plecarea ta ca o ruină să ajungă.

Dar gându-mi zboară-acum la zilele senine
Încep să-i simt căldura, miros al ei parfum în aer
Îți spun a mia oară, mi-e dor vară de tine
Și vei rămâne-n veci neprețuitul meu giuvaer.

Grăbesc pasul spre casă, dar vântul se opune
Jilavă și-abătută din plâns nu mă mai pot abține
În jurul meu natura parcă se descompune
Pe frunze moarte azi pășesc și nu mi-e bine.

Raluca MONDOC, Premiul I (poezie)
Prof. îndrumător: Manuela DOVLEAC

Pe gânduri...

Un cer îngândurat, o adiere rece și un fulg stingher
E semn că toamna-ncet s-a stins, uitată-ntr-un ungher.
Ca dintr-o crisalidă așteaptă să renască dup-o vară
Și an de an în mintea noastră să fie percepută ca povară.

Strat după strat de-omăt proaspăt, vopsit parcă în alb
Se-așterne; și peste văi pustii, doar un bătrân codalb
Își caută-n zadar prada scrutând prin ceața alburie
Și speră că într-un târziu, un șoarece sau iepure să vie.

Pe lacul înghețat ce-n plină vară doar strigăt de copil
Scăldat de soare se aude, e doar un bătrânel agil
Ce-ncearcă la o copcă c-un băț, un plumb și-un fir
Un pește mic să prindă, să stingă-al foamei lung delir.

În spate, pe un derdeluș brăzdat de sănii, doar zgomot
Se-aude și-un om de-omăt, ce are-n loc de nas un ciot
Se-nalță de copii ce-n juru-i cântă ca un vesel șir.
În casă-i mână gerul ce-oprește al zilei scurt respir.

Acum doar liniștea din cer coboară și-n noaptea rece,
Lungă și amară, gândesc că iarna totuși va petrece
Un sfert de an, cu sărbători, Crăciun, An Nou
Nu e placută, dar după toamnă, ea pare un cadou.

Raluca MONDOC, Premiul I (poezie)
Prof. îndrumător: Manuela DOVLEAC

Imaginația

Îmi închipui frumusețea:
Doar închide ochii și o vei simți,
Acolo este și blândețea și-o câmpie deasă,
Acolo este și tristețea care nu te lasă.

Mai sunt și fluturi colorați,
Mai e și armonia,
Acolo e și răutatea,
Mai e și veselia.

Este și Palatul Vieții
Și tot acest Pământ,
Mai sunt și sărbătorile
Și Dumnezeu Sfânt.

Daria POPA, premiul III
Prof. îndrumător: Miana POPA

Spiritul Crăciunului

Într-un vis de tinerețe
Doar aparența ce domnește
Cu o dragoste eternă
Ce emoții răscolește.

Strălucirea și blândețea,
Spiritului de Crăciun
Te învață-ți dă puterea
Să fii darnic, blând și bun!
Printre pregătiri de iarnă.
Printre gânduri cristaline
Dorul, dragostea și pacea
Sufletul știu să-ți aline.
Peste tot și orișunde
Fii, învață să fii bun!
Pentru visele, dorințe
Spiritului de Crăciun.

Teodora BIȚAN-Mențiune (poezie)
Școala Gimnazială
„Oprea Iorgulescu”, Câmpulung
Prof. îndrumător: Gabriela HOROBEANU

O vizită la Moș Crăciun

Cred că ațipisem.

Deodată, am auzit un ciocănit în geam.

M-am dus să văd cine e.

- Măi, să fie! Asta-i un ren! zic eu mirată.

Era mare, maro. Și avea un nas roșu-vișiniu. Zâmbea la mine, fără să știu de ce.

- Bună! spuse renul. Sunt Rudolf! Vrei să fim prieteni?

- Desigur, daar...de unde vii și de ce ești aici?

- Sunt de la Moș Crăciun. M-a trimis să te fac fericită, cum fac pe toți copiii din lume!

- Cum adică să mă faci fericită?

- Adică să te duc pâână la cabana lui Moșu! Vrei?

- Sigur! spun eu încântată.

- Atunci să mergem! O să plecăm cu prietenii mei, Snowey și Fluffy.

Renul îmi spuse să mă urc în sanie. Prietenii lui Rudolph erau și ei acolo. Intr-o clipă am început să ne mișcăm din ce în ce mai repede. Era minunat!

- Am ajuns!spuse Rudolph după trei minute.

- Uau, așa de repede?intreb eu mirată.

- Da!

Moș Crăciun ne aștepta la ușa cabanei, cu un pachetel în mână. Inima îmi bătea așa de tare, încât mai avea puțin și îmi ieșea din piept.

- Ho, ho, ho! Patricia, bine ai venit la noi!spuse

Moș Crăciun încântat. Asta e pentru tine, și arată spre cadou. Crăciun Fericit!

- Mulțumesc, Moșule! spun eu încântată.

Dar, în loc să-mi zică „cu plăcere”, el spuse cu totul și cu totul altceva:

- Pati, Pati, trezește-te! Trebuie să mergi la școală! Pati, Pati, haide!

Cu greu m-am trezit din visul meu frumos. Era mama. Trebuia să merg la școală.M-am ridicat din pat și am văzut un pachetel pe biroul meu, identic cu cel din vis. L-am deschis repede și am văzut o jucărie asemănătoare cu Rudolph, renul. Era și un bilețel lângă el. Scria așa: Să nu ne uiți niciodată! Eu exist, la fel ca Moșul! Cine a zis că visul tău nu a fost realitate?

Mă uit pe geam. Văd un chip de ren cu nasul roșu-vișiniu care îmi face cu ochiul.

Cine știe, poate renul Rudolph o să vină și la voi, copii!

Patricia Maria MIHAIL, premiul II (proză)
Prof. înfrumător: Tomescu Claudia

Moș Crăciun

Cine este moșul bun?

Despre el am să vă spun:

E un bătrânel frumos

Tare, tare serios.

Moș Crăciun e al lui nume,

Știe tot ce e pe lume,

Despre bune, despre rele,

În palatul lui de stele.

În seara de Moș Ajun,

El s-a pregătit de drum.

Să ajungă la copii,

Să le facă bucurii.

Răducanu Daria Alexandra
(premiul II)
Clasa a III-a D
Prof. înfrumător
Tomescu Claudia

Copilărie

Copilăria-I minunată,

Cei dragi ai mei,La fel

Și aş vrea câteodată

Să mă mai joc nițel.

Copilăriei nu-i priește

Deloc într-o cutie

Ci doar acolo unde este

Pace și prietenie.

De-aceea îmi doresc nespun

Să cresc în armonie

Alături cu ai mei cei dragi

În veci așa să fie.

Comănescu Darius(mențiune)
Prof. înfrumător
Tomescu Claudia

Lebăda

Printre trestiiile-nalte
Mândra lebădă-și învață
Puișorii să înoate.
Cu atenție veghează
Nu cumva prin stufăriși
Ochi haini să îi pândească
Puișorii pe furiși.
Grațioasă ea-și ridică
Gâtul lung și mlădios
Ghemotoacele își cheamă
Cu glas dulce și duios.
De culcare îi pregătește
Printre puf în cuibușor,
Când Moș Ene poposește
Peste baltă încetișor.

Daria Alexandra RĂDUCU, (premiul II)
Prof. înfrumător, Claudia TOMESCU

Familia

Mami, tati, dragi bunici,
Voi n-ați fost odata mici?
Trece vremea și cu ea
Se tot schimba vârsta mea.

Voi mereu tot încercați,
Drumul să mi-l arătați,
Viata să mi-o ușurați,
Prin povețele ce-mi dați.

Nu pot spune mai nimic,
Fiindcă-acum sunt pitic,
Dar când nu voi mai fi mic,
Am să dau un sfat și zic:

„Draga ta copilărie,
Nu o da nici pe o mie,
Râde, încearc-a visa,
Că pe loc ea nu va sta.”

Briana Teodora DORCIOMAN
Prof. înfrumător, Claudia TOMESCU

Adio, Toamnă!

O toamnă în vie
Mușcă pământul.
Palidă, aurie,
În murmur cu gândul.

Poate să-și scuture părul
Plin de doine triste
Să cadă din cerul
Așa ofilite...

Mai rămâi, toamnă,
O zi, o noapte!
Să-ți închine pământul
Roadele-i coapte.

Francesco ZAHARIA (premiul I)
Prof. înfrumător: Claudia TOMESCU

Ziua recoltei

Toamna cea îmbelșugată,
Romanii îi adună laolaltă.
Aduce roadele bogate
Pentru gusturile toate.

Pe covorul ruginiu și moale,
Românii îmbrăcați de sărbătoare,
De la mic până la mare
Cântă și joacă hora mare.

Cântec, joc și voie bună
Peste tot răsună.
Românii se mândresc
Cu obiceiul strămoșesc.

Maria Alexandra MANDU, mențiune (poezie)
Prof. îndrumător: Iris TĂNĂȘESCU

Cântec de toamnă

Adie vântul ușor
Și așterne un covor
Galben-ruginiu,
Verde-castaniu.

Pe covorul foșnitor
Poposesc păsări din zbor.
În graiul lor păsăresc,
Planul de drum și-l stabilesc.

Și bătând din aripioare
Saltă în văzduh vioaie,
Cu promisiune clară
Că se-ntorc la primăvară.

Vântul s-a înverșunat,
Covorul l-a spulberat,
Iarba veștedă, uscată
Așteaptă neaua să cadă.

Vrăbiuțele își iau la revedere,
De la prietenele rândunele.
Ele cuiburile vor deretica
Până se vor revedea.

Maria Alexandra MANDU,
mențiune (poezie)
Prof. îndrumător: **Iris TANĂȘESCU**

La gura sobei

Flori de gheață la ferestre
A adus iarna cu ea,
Parcă-i o perdea țesută
Peste casa mea.

Stăm cu toții langă sobă,
Bunicuța povestește,
Și cu fiecare vorbă
Basmul se-mpletește.

Bate viscolu-n fereastră
Tare mânios,
Dar bunica îl alungă
Cu al ei basm frumos.

Daria Alexandra RĂDUCU,
(premiul II)
Prof. înfrumător: **Claudia TOMESCU**

Crăciunul

Astăzi este zi specială,
Așteptăm pe Moș Crăciun,
Darnicul bătrânel,
Gata-gata în Ajun.

Pregătit și plin de daruri,
Cu sania-i lustruită,
Renul Rudolph îl conduce
Către lumea adormită.

Toți copiii îl așteaptă
Pe darnicul moșulet,
Să le-aducă bucurie,
Colo jos, sub brăduleț.

Și când zorii se arată,
În ziua sfântă de Crăciun,
Bucuria intră-n casă
Și te-ndeamnă să fii BUN.

Briana Teodora DORCIOMAN
Prof. înfrumător: **Claudia TOMESCU**

Pisoiiul

Pisoiiul a intrat în casă,
Cu pașii mici și delicați,
Plimbându-și coada sa stufoasă,
Când toți ai casei sunt plecați.

Privindu-mă în ochi micuțul,
S-a așezat în fața mea,
Și-așteaptă-ndată să-i fac semnul,
De-a urca pe canapea.

Cât ai clipi, năsucu-i umed,
Se așeză lângă al meu,
Pe gât, lăbuțele-i pufoase,
Așa cum face mai mereu.

Micuțul ghemotoc de blană
Stătea lipit la pieptul meu,
Si-aș vrea să îi arăt ce-nseamnă
Caldura sufletului meu.

Dar când să îl cuprind la piept,
Aud o voce și tresar,
E mama lângă pat și-aștept
Să-mi spună cât e ceasul iar.

Briana Teodora DORCIOMAN
Prof. înfrumător: **Claudia TOMESCU**

Dumnezeul geniului

Eminescu a fost poetul
Și prin har a fost profetul
Care ne-a insuflat credință
Și nădejde-n biruință.

Scrisul lui e o solie
Ideal și bărbăție,
Astru-n veac luminător
Pentru țară și popor.

Și cu cât va trece timpul
Tot mai mare-i va fi chipul,
Dăinuind în veșnicie
Cu splendida poezie.

Andreea POPESCU, (premiul III)
Prof. înfrumător: **Claudia TOMESCU**

Codrule

Codrule, voinicule,
Ți-ai plecat crengile
Și ești sumbru, supărat
Că frunzele ți-au picat.

Fii mândru și fălos
Omului ești de folos.
Casele le construiești,
Oamenii adăpostești.

Iarna cât ar fi de grea,
Tu prieteni ai alătura.
Prin zăpadă se rostogolesc
Pe tine te-nveselesc.

Primăvara când apare,
Bulgăr auriu de soare.
Ți ridici iar crengile,
Ți cresc iarăși frunzele.

Alexandra Maria MANDU
mențiune (poezie)
Profesor îndrumător:
Iris TÂNĂSESCU

Promoția 2016 – 2017

Clasa a VIII-a A

Diriginte: Hagimă Eugenia Gabriela
Învățător: Barbu Corina

Profesori:

Geografie: Comănescu Amalia
Matematică: Chipuc Elena
Lb. și lit. română: Hagima Eugenia Gabriela
Istorie: Beu Anca
Fizică: Iosub Silvia
Chimie: Gherman Aurica
Educație Fizică: Smadea Paul
Educație Tehnologică: Simona Sandu
Biologie: Buga Amalia
Educație Muzicală: Nedea Emanoil
Educație Plastică: Necula Mihai
Franceză: Pascu Bianca
Engleză: Coman Valentina
Latină: Dobrin Marinela
Educație Civică: Beu Anca
Informatică: Păduroiu Carmen
Religie: Nițu Ionuț

Elevi:

1. Ciobanu George
2. Ciobanu Laurențiu
3. Codreanu Andra
4. Costache Bianca
5. Dumitrascu Alecsandra
6. Epure Maria
7. Gheorghe Mihai
8. Iordache Antonio
9. Kose Mert
10. Marin Darius
11. Neacșu Daniel
12. Negescu Maria
13. Olteanu Andrei
14. Olteanu George
15. Pascu Eduard
16. Pătrulescu Catalin
17. Pircan Valentin
18. Popescu Andrei
19. Roșu Cătălin
20. Stăncescu Alexandru
21. Țirlescu Ștefan

Iată că anii au trecut și ne vedem în clasa a VIII-a, la un nou capăt de drum. În acești opt ani am învățat lucruri foarte importante în clasa în care am fost instruiți spre a cunoaște lumea din jurul nostru, spre a aprofunda noțiuni pe care profesorii ni le-au spus cu un mult devotament și bucurie pentru a ne clădi un viitor frumos.

În acești ani frumoși s-au format prietenii adevărate care se vor menține toată viața datorită respectului și iubirii reciproce. Împreună cu doamna dirigintă, care ne-a fost ca o mamă, s-a format o frumoasă familie, în care am mai râs și am plâns împreună, dar ne vom aminti mereu cu drag de toate momentele petrecute.

Clasa a VIII-a B

Diriginte: Sandu Simona
Învățător: Cumpenașu Ileana

Profesori:

Geografie: Florescu Sebastian
Matematică: Haiducu Marian
Lb. și lit. română: Tănăsescu Iris,
Catrina Adriana
Istorie: Florea Olimpia
Fizică: Iosub Silvia
Chimie: Gherman Aurelia
Educație Fizică: Smadea Paul
Educație Tehnologică: Simona Sandu
Biologie: Stanciu Domnica
Educație Muzicală: Nedea Emanoil
Educație Plastică: Necula Mihai
Franceză: Pascu Bianca
Engleză: Dumitrescu Corina
Latină: Dobrin Marinela
Educație Civică: Beu Anca
Informatică: Păduroiu Carmen
Religie: Nițu Ionuț

Elevi:

1. Ciobotea L. Diana-Ștefania
2. Crivac I. Alexandru-Mihail
3. Dinu A.L. Alexia-Maria
4. Diță M.A. Adrian-Marian
5. Dumitrașcu D.C. Mihai-Alexandru
6. Florea A. Amalia-Elena
7. Gligăneanu D. Robert-Gabriel
8. Graure I. Andrei-Ciprian
9. Hagimă C.I. Cătălina-Elena
10. Ionescu S.I. Denisa Ioana
11. Ionescu C. Filip
12. Mandu A.C. Alexandru-Maria
13. Manga I.E. Narcis-Andrei
14. Marin L.M. Eduard-Andrei
15. Matei C. Bianca-Florentina
16. Mitrea A. Andrei-Constantin
17. Miu C. Ștefania-Ioana
18. Pâlcu R.I. Antonio-Ionut
19. Pătru M. Adrian
20. Popescu C.C. Andrei-Cristian
21. Popescu V. Ana-Maria
22. Sardaru F. Cătălin-Andrei
23. Stana G. Mihai-Valentin
24. State D.D. Daria Isaia Lorena
25. Șerban Barbu D. Ioana
26. Tantana D.G. Bianca-Maria
27. Tăblica I. Maria-Anastasia
28. Usurelu I. Cristian-Ionut
29. Vlăsceanu S. Antonio-Leonard
30. Voinea I.E. Theodora-Ștefania

Clasa a VIII-a C

Diriginte: Isăroiu Aurelia
Învățător: Cristescu Ligia

Profesori:

Geografie: Florescu Sebastian
Matematică: Săveanu Daniela
Lb. și lit. română: Martinescu Floarea
Istorie: Beu Anca
Fizică: Iosub Silvia
Chimie: Gherman Aurelia
Educație Fizică: Neașu Cristian
Educație Tehnologică: Simona Sandu
Biologie: Buga Amalia
Educație Muzicală: Nedeia Emanoil
Educație Plastică: Necula Mihai
Franceză: Pascu Bianca
Engleză: Petrescu Cătălin
Latină: Dobrin Marinela
Educație Civică: Beu Anca
Informatică: Păduroiu Carmen
Religie: Isăroiu Aurelia

Elevi:

1. Alexandru David Gabriel
2. Badea George
3. Bădescu Ioana Angelica
4. Ceaușu Marian Cosmin
5. Ciuflea Octavian Alexandru
6. Conea Gabriel Ionuț
7. Dinu David Daniel
8. Dobrică Ștefan Florentin
9. Frâncu Ștefania Alexandra
10. Gheorghe Marius Cătălin
11. Gherasim Mihail Cristian
12. Goran Eduard
13. Marin Valentin Damian
14. Marinescu Cristina Rebeca
15. Matei Andreea Roxana
16. Miu Andrei Costin
17. Nistor Andrei Cristian
18. Nițu Adrian Ionuț
19. Oprina Andreea Bianca
20. Pană Andreea Bianca
21. Panait Robert Antonio
22. Pătrulescu Mihail Valentin
23. Pavel Ioana Cristina
24. Pirciu Aurel Iulian - plecat în semestrul al II-lea
25. Pop Vlad Alexandru
26. Predea Andrei Bogdan
27. Radu Șerban Andrei
28. Stan Elena Felicia
29. Stanciu Florentina Diana
30. Tudor Ionuț Fabian
31. Vrabie Elena Elisabeta
32. Zăvoiu Andu

Cele mai frumoase sentimente din viața mea au fost petrecute în cei opt ani de școală.

Au fost momente importante alături de profesori, de colegi pe care noi, elevii, nu le vom uita niciodată.

Chiar dacă așa putea, nu așa schimba absolut nimic din acești opt ani.

Stanciu Florentina Diana

Clasa a VIII-a D

Diriginte: Beu Anca, Orășanu Lavinia
Învățător: Tomescu Claudia

Profesori:

Geografie: Florescu Sebastian
Matematică: Ilie Marian
Lb. și lit. română: Popa Miana
Istorie: Beu Anca
Fizică: Orășanu Lavinia
Chimie: Gherman Aurelia
Educație Fizică: Neașu Cristian
Educație Tehnologică: Simona Sandu
Biologie: Stanciu Domnica
Educație Muzicală: Nedeia Emanoil
Educație Plastică: Gherghinoiu Sidonia, Necula Mihai
Franceză: Pascu Bianca, Chioveanu Ștefania
Engleză: Dumitrescu Corina
Latină: Dobrin Marinela
Educație Civică: Beu Anca
Informatică: Păduroiu Carmen
Religie: Isăroiu Aurelia, Nițu Ionuț

Elevi:

1. Angeloiu George Bogdan
2. Badea Rareș Florin
3. Bărică Andreea
4. Bolea Andreas
5. Bunescu Rareș Mihail
6. Bursugiu Andrei Mircea
7. Caghorghis Ianis Mihail
8. Cicu Alexandru Andrei
9. Cioabă Ana Ruxandra
10. Ciungu Ruxandra
11. Constantin Briana Anne-Marie
12. Costin Denisa Ștefania
13. Crânguș George Alexandru
14. Didea Paul Claudiu
15. Ilie Alexandru
16. Ionescu Teodor Adrian
17. Lefter Ștefania
18. Manea Maria Alexandra
19. Mechetiuc Maria Sara
20. Neagu Lucian Nicolae
21. Popescu Răzvan Valentin
22. Predescu Cezar Ioan
23. Radu Sebastian Adrian
24. Radu Tania
25. Stanciu Ioan Teodor
26. Ștefănița Tudor
27. Ștefănița Ioana Ștefania
28. Toma Andreea Cătălina
29. Voicu Ștefan

De-a lungul timpului, întâmpinăm momente de răscruce, care încheie anumite perioade ale vieții, cu deschiderea altora. Așa este și această clipă în care dăm pagina spre un nou capitol. Vă mai amintiți ziua în care am devenit școlari? Am pășit sfioși pe poarta școlii și întâlnind-o pe doamna învățătoare, am pătruns într-un mediu al cunoașterii, ce avea să ne poarte timp de 4 ani, presărați cu adunări, scăderi, dar mai ales cu emoții. În următorii ani aveam să descoperim enigmele gimnaziului, perioada dezvoltării personale, prin care inimoase cadre didactice au reușit să ne poarte, învățându-ne să ne atingem potențialul. Totodată, persoana cea mai apropiată de noi, cea care ne-a înțeles întotdeauna, este doamna dirigintă, căreia îi mulțumim și sperăm să rămânem veșnic în sufletul dumneaei.

Acum, la final, tot ceea ce putem face este să ne bucurăm de ceea ce ne-a mai rămas: prietenii legate pe viață, memorii veșnice, competențe. Spunem acum adio unei părți importante din viața noastră, pentru a întâmpina o alta.

Ciungu Ruxandra, Radu Tania
Clasa a VIII-a D

Participarea familiei la viața școlară a copilului

„Școala, pentru a da roade, are nevoie de sprijinul conștient și de colaborarea părinților. Educația dată în școală se dovedește a fi muncă irosită și ineficace, dacă familia e ostilă și indiferentă”

H. H. Stern

Principalii factori care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații sunt școala și familia. Funcția educativă a familiei constă în formarea priceperilor, deprinderilor de viață, transmiterea primelor cunoștințe, sentimente, virtuți.

Rolul familiei este important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral și estetic. Copilul reprezintă elementul central în educație. Educația trebuie centrată pe elev, iar finalitatea ei să fie formarea capacității elevului de a se adapta la realitatea socială. Școala alături de familie influențează prin condițiile concrete în care se desfășoară procesul de învățământ, personalitatea copilului.

Educarea elevului se situează în egală măsură, între familie și școală. Meritul familiei îl reprezintă formarea temeliei individualității copilului, încă de la vârsta fragedă. Mediul familial oferă primele ocazii de stabilire a unor relații sociale, de comunicare afectivă și verbală. Climatul familial își pune amprenta pe personalitatea sa.

Odată cu intrarea copilului în școală, funcțiile educative ale familiei nu încetează, ci se amplifică, în sprijinirea rolului de elev. Profesorii trebuie să colaboreze cu familia, să facă în așa fel încât să-l facă un aliat și să se sprijine reciproc în munca de educație. Alături de școală, familia exercită cea mai mare influență asupra copilului, iar scopul acțiunilor lor trebuie să fie unitar. Familia, prin condițiile oferite, prin înțelegerea corectă a manifestărilor copiilor, prin contribuția în lărgirea orizontului profesional al acestora și prin oferirea unor modele pozitive de conviețuire socială contribuie la pășirea corectă a tânărului în viață. Familia poate stimula elevul, îl poate mobiliza în acțiuni legate de un anumit domeniu de activitate față de care manifestă aderență și pentru care prezintă mai multă garanție, în valorificarea capacităților proprii. Părintele își poate da mai bine seama de toate acestea în colaborare cu școala.

Pentru o colaborare eficientă cadrul didactic trebuie:

- Să cunoască bine elevul;
- Să asigure un climat de cooperare și competiție în colectivul de elevi;
- Să asigure o unitate de decizie, acțiune, control, reglare;
- Să precizeze clar sarcinile și responsabilitățile elevilor;
- Să comunice deschis și eficient cu elevii și părinții.

Tipuri de părinți:

- Cei care adaptează stilul lor de educație cu

cel al școlii;

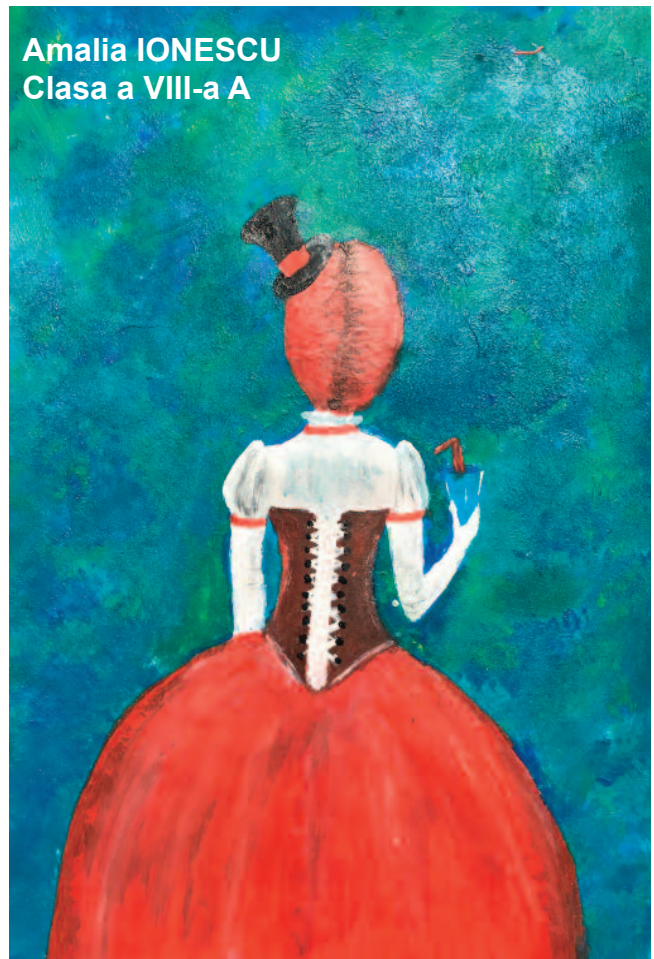
- Cei care nu conștientizează efectele negative ale metodelor aplicate în educație;
- Cei care nu recunosc faptul că relațiile cu copiii sunt deficitare;
- Cei care nu acceptă rezultate slabe la învățatură indiferent de motive;
- Cei care nu cunosc faptul că factorii care influențează rezultatele școlare sunt: nivelul de inteligență, mediul, starea de sănătate.

Familii care reprezintă un bun mediu educativ

- Existența relațiilor de înțelegere, respect, înțelegere între membrii;
- Autoritate exigentă a părinților îmbinată cu respect;
- Situație economică bună.

Familia trebuie să se preocupe de asigurarea unui trai decent, să apere copilul de pericole, să le ofere condiții de odihnă și învățatură, să se îngrijească de starea lor de sănătate, să le formeze deprinderi de igienă, să le dezvolte gustul lecturii. Copiii își formează deprinderi de comportament civilizat tot în familie: respect, politețe, cinste, decență. Părinții reprezintă un exemplu pentru copil, tot ei trebuie să-l îndrume să fie sociabil, bun coleg și prieten. Familia realizează contactul cu

Amalia IONESCU
Clasa a VIII-a A

frumusețile naturii și se preocupă de cultura estetică. Copilul are nevoie să fie ajutat, apărat, călăuzit, să se simtă important pentru cei din jurul său. Într-o familie care îi asigură un echilibru, copilul se dezvoltă armonios, face eforturi de a învăța pentru a răsplăti pe părinții. Părinții trebuie să le organizeze timpul astfel încât să îmbine orele de pregătire a lecțiilor cu ore de odihnă și joacă. Trebuie să îmbine exigența cu

indulgența, să-i ajute la realizarea temelor de casă dacă le este solicitat ajutorul, dar să nu minimalizeze controlarea acestora. Familia trebuie să asigure copilului bani de buzunar dar să nu exagereze. Încurajarea copilului de a fi ponderat în cheltuirea banilor îl va determina să-i prețuiască și nu-l va expune în postura de „copil de bani gata”.

Familii care nu reprezintă un mediu de educație aproape de normal:

- Familia descompusă în urma unui divorț sau a unui deces, condițiile de viață a copilului orfan de un părinte depinde de puterea de dragoste a acesteia;
- Familia reconstituită-recăsătorită;
- Violența în familie;
- Divergențe între părinți privitor la măsurile luate de un părinte asupra copilului ;
- Părinți care mint, fură, înjură, în această situație copilul imită comportamentul părinților.

Într-o familie în care părinții nu se înțeleg, copilul începe să se frământa, își pune întrebări fără a găsi răspunsuri, își simte sufletul încărcat, își pierde încrederea și interesul pentru învățatură. Condițiile ținând de starea economică precară a familiei asociate cu factori ce țin de o moralitate scăzută, conduc la insucces sau chiar la abandon școlar pecum și conduite antisociale. Părinții trebuie să nu minimalizeze școala și să vadă în copil doar un ajutor permanent

în gospodărie. În aceste condiții copilul nu mai are timp să se pregătească pentru lecții, le este frică pentru notele mici și le este teamă să meargă la școală. Neînțelegerile dintre părinți, dintre părinți și bunici, unii încurajează copilul să învețe celălalt îl lasă în voia sorții fac să apară note mici, copilul va pendula spre cel care îl lasă să facă ce vrea. În aceste situații apare cu siguranță eșecul școlar. Interesul excesiv al părinților pentru buna pregătire a lecțiilor de către copil are ca efect o continuă stare de tensiune și oboseală, care influențează negativ munca sa școlară. Preocuparea excesivă a părinților pentru o situație strălucită la învățatură, alimentată de orgoliul lor îi determină să-l constrângă la o muncă școlară care îl depășește uneori și creează o continuă stare de neliniște și tensiune. Alți părinți le cer copiilor să facă multe ore de pregătire suplimentară, ore de dans, muzică, sport, fără a ține cont de părerea copilului. Rezultatele sunt de cele mai multe ori contrar celor scontate. Aceasta duce la o suprasaturare de informații, la plictiseală, oboseală și nu în ultimul rând la surmenaj.

Forme de colaborare a învățătorului/dirigintelui cu familia

- Ședințele cu părinții;
- Convorbiri individuale;
- Vizite la domiciliul elevului;
- Corespondența (rezultate la învățatură, invitații la ședințe, scrisori de felicitare sau mulțumire);
- Antrenarea părinților în activități școlare și extrașcolare;

- Consultații pedagogice;
- Informarea reciprocă;
- Ședințe comune cu elevi și părinți;
- Vizitarea școlii de către părinți.

Forme de colaborare a părinților cu școala

- Prezența la ședințe și lectorate;
- Asistarea elevilor în efectuarea temelor;
- Participarea la activități cultural-artistice și sportive;
- Oferte de sponsorizare;
- Organizarea unor serbări, excursii;
- Participarea la decorarea clasei,
- Stabilirea de contacte cu alte organizații în scopul unor schimburi de experiență;
- Atragerea unor fonduri pentru școală;

O comunicare optimă învățător/diriginte-familie are rolul de a acționa în mod pozitiv asupra copilului și de a stopa comportamente negative. De multe ori apar dificultăți de comunicare și dezvoltare a relației școlă-familie. De aceea trebuie cunoscuți fac-

Riana DINĂ
Clasa a II-a D

torii care favorizează dar și blochează o comunicare eficientă. Lipsa de comunicare din partea uneia dintre ele afectează evoluția elevului, rezultatele școlare și natura comportamentului.

Factori care favorizează comunicarea

- Transmiterea informațiilor de către învățător/diriginte într-o formă accesibilă părinților;
- Alegerea unei teme de discuție interesantă care să incite curiozitatea părinților;
- Mediul ambiant de discuție să fie plăcut;
- Capacitatea învățătorului/dirigintelui de a mobiliza părinții să comunice și să le asculte problemele;
- Evitarea subiectelor care privesc elevii problemă, se fac discuții individuale cu părinți acestora;
- Rezolvarea problemelor elevilor, implicarea în găsirea unor soluții;
- Sprijinirea, încurajarea părinților pentru a schimba atitudinea negativă a elevului.

Factori care blochează comunicarea

- Utilizarea unui limbaj neaccesibil părinților;
- Evidențierea doar a aspectelor negative ale comportamentului elevului;
- Alegerea de teme neadecvate lectoratului;
- Judecarea, ridicularizarea, moralizarea părinților;
- Transmiterea unui volum mare de informații;
- Oferirea sfatului necerut.

Unii părinți consideră că este suficient să asigure copilului hrana, îmbrăcămintea,

încălțăminte și supravegherea pregătirii temelor. Cei mai mulți cred că un copil își găsește ușor ocupație pentru timpul liber, dar de la monotonie la nechibzuință nu este decât un pas. Acestea duc la apatie, lene, boli psihice. Televizorul înlocuiește de cele mai multe ori deplasarea la un spectacol, internetul ia locul lecturării unei cărți, jocurile pe calculator iau locul jocului cu alți copii unde are posibilitatea să socializeze. Petrecerea timpului liber în fața calculatorului și televizorului duce la sedentarism și crează dependență. Organizarea rațională a timpului liber acționează benefic asupra organismului și dezvoltării armonioase a personalității copilului. Părinții trebuie să-și facă timp pentru a se juca cu copilul, să facă drumeții, excursii pentru al apropiia de beneficiile naturii, să pregătească împreună o prăjitură, să-l antreneze în aranjarea unei mese festive, în alegerea cadourilor pentru diferite evenimente.

Școala și familia trebuie să sprijine copilul în luarea deciziilor privitoare la orientarea spre o treaptă superioară de învățământ și spre o

carieră. Ele facilitează luarea unor decizii în concordanță cu cerințele personale și realitățile sociale. Familia reprezintă un exemplu pentru copil, ea influențează opțiunea pentru o anumită profesie. Școala trebuie să deruleze acțiuni comune elevi-părinți pentru conturarea dorinței profesionale. Dirigintele dezbat cu elevii avantajele și dezavantajele unei profesii, rețeaua școlară, metodologiile de organizare a examenelor și admiterea în învățământul liceal, școli de arte și meserii, învățământul superior. Rezultatul sau evaluarea acțiunilor de orientare constau în curajul deciziei, degajarea de prejudecăți sociale, obiectivitatea lor, încrederea în valoarea anumitor forme de educație. Perioada de asimilare sau de pregătire pentru viață se încheie prin decizia persoanei de a se integra în activitatea dorită.

„Consideră elevul o făclie pe care să o aprinzi astfel încât mai târziu să lumineze cu o lumină proprie”

Bibliografie:

- Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița (coord.), Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași, 2005;
- Dimitriu C., „Constelația familială și deformările ei”, EDP, București, 1973;
- Golu, P., Psihologie socială, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1974;
- Șincan E., Alexandru G., „Școala și familia”, Craiova, 1993.

Știați că...

1. Limba Cameleonului poate atinge lungimea dublă a corpului său.
2. Liliicii întotdeauna fac stânga atunci când își părăsesc peștera.
3. Cow Cow este singurul mamifer terestru cu limba albastră.
4. Leii nu vânează aproape niciodată, încât leoaicele sunt cele care fac aproape toată treaba.
5. Furnicile nu dorm niciodată.
6. Ghepardul nu urlă ca leul, ci miaună ca pisica.
7. Crocodilii nu pot scoate limba.
8. Gazelele nu beau apă.
9. Urșii polari sunt stângaci.
10. Toate girafele au hipertensiune.
11. Armandillo poate înota sub apă.
12. O lipitoare are 32 de creiere.
13. Elefanții plâng.

Curiozități din lumea animalelor domestice

- * O singură vacă poate produce într-un an mai mult lapte decât poate consuma un singur om... circa 200.000 de pahare pline cu lapte.
- * Timp de mii de ani măgarii au dat „o copită” de ajutor omenirii, fiind primele animale de povară. Ei sunt cu mult mai mult animale de teren decât caii. De fapt, sunt foarte inteligenți în ciuda preconcepțiilor din popor.
- * Măgarii trăiesc peste 50 de ani, fiind foarte puternici și inteligenți.
- * Cămila poate bea 125 de litri de apă în 10 minute, ea rezistă fără apă aproximativ 14 zile, însă pierde aproximativ 30% din greutate în acest interval de timp.
- * Măgarul este mai puternic decât un cal de aceeași mărime.
- * Măgarii au o memorie incredibilă – pot recunoaște zone în care au fost și alți măgari pe care i-au întâlnit timp de aproape 25 de ani.
- * Măgarii sunt renumiți ca sunt încăpățânați, dar acest lucru reprezintă rezultatul faptului că au un simț de autoconservare foarte dezvoltat. Este foarte dificil să forțezi un măgar să facă ceva ce îi pare contrar interesului sau siguranței proprii. Ei sunt mai independenți în gândire decât caii și vor lua o decizie doar după ce cugetă despre siguranța lor.
- * Dresarea măgarilor se bazează pe dovedirea acestora ca pot avea încredere în stăpânul că îi va proteja. Aceștia învață ce trebuie să facă dacă li se arată.
- * Măgarii sunt foarte afectuoși cu omul și pot fi animale de companie extraordinare. În fapt adoră să fie în prezența noastră.
- * În deșert, un măgar poate auzi răgetul altuia la o distanță de până la 100 Km pentru că au urechi mari. Aceștia îi ajută și la reglarea temperaturii corpului.
- * Deoarece hrana în deșert este puțină, măgarii folosesc 95% din ceea ce consumă, ceea ce înseamnă ca balegarul acestora este un fertilizator de pamant destul de slab. Sistemul digestiv al măgarilor poate procesa chiar și hrană necomestibilă pentru a absorbi apa din aceasta.
- * Măgarilor nu le place ploaia și fiind mai tot timpul în exterior aceasta le poate cauza probleme de sănătate, blana acestora nefiind impermeabilă.
- * Măgarilor nu le place să fie creșcuți singuri, deși un măgar singur poate trăi fericit printre capre.
- * Turma de măgari îl va alege pe cel mai puternic să le fie lider, chiar și în cazul în care aceștia sunt domesticiți. În sălbaticie liderul va sta de pază pentru a preveni

atacurile lupilor sau ale altor prădători. Membrii turmei se vor îngriji reciproc așa cum fac maimuțele.

- * Măgarii pot fi folosiți și ca animale de pază pentru cai, oi și capre deoarece aceștia au o aversiune naturală față de canine și le vor ține departe de turma.
- * Măgarii sunt deseori duși în herghelii datorită efectului de calmare ce îl au asupra cailor neliniștiți. Dacă un măgar trăiește împreună cu o iapă și un mânz, cel din urmă va apela la măgar pentru susținere atunci când acesta va fi fost înțărcat.
- * Organismul unei vaci are nevoie de două zile pentru a procesa mâncarea și a o transforma în lapte.
- * Vârsta unei vaci poate fi determinată numărând inelele de pe coarnele acesteia, iar durata medie de viață este de 25 de ani.
- * Vacile au o vedere panoramică, de 360 de grade și sunt capabile să vadă în culori, însă nu disting culoarea roșie. Ele pot detecta mirosuri de la 5 mile distanță și pot auzi mai bine decât oamenii.
- * Speranța de viață medie a unei vaci este de 25 ani. Cea mai bătrână vacă din lume a fost Big Bertha care a trăit 48 de ani și a dat naștere la 23 de viței. A murit în anul 1993.
- * Vacile bătrâne din India (țară unde aceste animale sunt sacre) sunt cazate în pensiuni speciale.
- * Porcii nu pot să se uite în sus, spre cer.
- * Ochii măgarului sunt astfel amplasați încât animalul poate să-și vadă toate cele patru picioare.
- * Laptele de camila nu se va încheaga niciodată, din cauza compoziției sale.
- * Singurul loc de pe corpul unei vaci în care există glande sudoripare este nasul acesteia.
- * În India, vaca este considerată un animal sacru. În capitala țării, New Delhi, 100 de oameni au fost angajați special pentru a se ocupa de supravegherea celor aproximativ 40.000 de vaci care se plimbă pe străzi. În această țară există chiar și „case de odihnă” pentru vacile bătrâne. Cuplurile din India care își doresc un copil, își șoptesc dorința la urechea unei... vaci!
- * Știați că pe tauri nu-i irita culoarea roșie a mantiei agitate de toreadori, ci mișcarea faldurilor acesteia? De fapt, taurul percepe culoarea roșie ca gri, ea fiind aleasă doar pentru a-i atrage pe spectatori. S-au făcut expertize cu țesături albastre și verzi: mișcate la fel, produc același efect de iritare asupra cornutelor antrenate în jocul periculos al coridei.
- * Anual, mai mulți oameni sunt uciși de către măgari decât mor în accidente aviatice.
- * O vacă produce în mod normal de 200 de ori mai multe gaze decât un om, contribuind astfel la încălzirea globală. Gazele emise de vaci conțin în principal metan, aproximativ între 200 și 500 de litri de metan/zi (alte studii avansează chiar cifre cuprinse între 800 și 1000 de litri/zi), contribuind deci în mod direct la acumularea în atmosfera Pământului a gazelor cu efect de seră.
- * Puii de găină se ajută între ei prin ciripit. Ciripitul anunță ceilalți pui că hrana se află prin apropiere.
- * O vacă emite în atmosfera 182.500 litri de metan pe an (una din cauza degradării stratului de ozon). Pe deasupra, ea poate provoca și anumite boli, de aceea oamenii de știință au solicitat limitarea comercializării cărnii de vită.
- * Caii comunică între ei folosind peste 100 de sunete.

Țesuturi Animale

Celulele animale se grupează și se diferențiază după formă, structură și funcție, formând țesuturi.

1. Țesutul epitelial este format din celule strâns unite între ele. Există țesuturi epiteliale formate din mai multe straturi de celule.
2. Țesutul conjunctiv este format din celule conjunctive, substanță fundamentală și fibre. Celulele conjunctive, de formă ovală, sferică etc. sunt distanțate între ele.
3. Țesutul muscular este format din celule, numite fibre musculare. Țesutul muscular este format din fibre alungite cu mai mulți nuclei situați la marginea celulei. Acest țesut formează mușchii de pe oase.
4. Țesutul nervos este format din celule nervoase, numite neuroni. Neuronul este alcătuit din corpul celular și prelungirile citoplasmice. Țesuturile formează organe (ficat, inimă, plămâni etc.)

Organismul Animal (iepurele de casă și iepurele de câmp)

Organismul iepurelui este alcătuit din cap, trunchi și membre. Capul prezintă organele de simț adică urechile, ochii, nasul, limba și mustățile. Trunchiul alungit, turtit lateral și terminat cu o coadă scurtă este susținut de patru membre. Membrele anterioare sunt scurte și prezintă cinci degete terminate cu gheare ascuțite. Membrele posterioare sunt mai lungi și au patru degete cu gheare ascuțite.

Iepurele este un mamifer, deoarece are corpul acoperit cu păr, naște pui vii, pe care îi hrănește cu lapte secerat de glandele mamare.

Sistemul digestiv este alcătuit din tubul digestiv și glandele anexe, iar tubul digestiv este format din faringe, esofag, stomac, cavitatea bucală și intestinul gros. Intestinul gros se deschide la exteriorul corpului printr-un orificiu, numit anus.

Glandele anexe sunt glandele salivare, ficatul și pancreasul.

Sistemul respirator este alcătuit din plămâni și căile respiratorii: fose nazale, faringe, laringe, trahee și bronhii.

Plămânii au aspect buretos din cauza unor săculeți, numiți saci alveolari, alcătuiți din alveole pulmonare. Alveolele pulmonare au pereții foarte subțiri și sunt înconjurate de vase de sânge.

Poluare

Poluarea este o problemă mai mare decât oricând și vizează persoanele de pe întreaga Planetă. Astfel, din cauza activităților umane practicate de-a lungul timpului, în prezent trebuie să ne confruntăm cu numeroase probleme care vizează mediul: de la problema canalizărilor și a gunoaielor, până la substanțele chimice care pot polua aerul, apa și solul.

Știați că...?

- Poluarea este procesul prin care o substanță introdusă într-un mediu afectează sau deteriorează calitatea vieții din mediul respectiv?

- Există mai multe tipuri de poluare? Mai exact 9: poluarea aerului, a apei, a solului, radioactivă, termică, fonică, luminoasă, vizuală sau personală. Unele dintre aceste categorii au un impact la scară globală, în timp ce altele vizează medii mai restrânse.

- Poluarea fonică, luminoasă și personală sunt cele mai puțin cunoscute tipuri de poluare? Totuși, acestea pot afecta serios bunăstarea și sănătatea oamenilor și animalelor. Astfel, zgomotul și lumina în exces pot cauza probleme de somn sau pot interfera cu concentrarea. Fumatul, abuzul de alcool sau de droguri sunt exemple de poluare cu caracter personal, iar acestea nu afectează doar utilizatorul, ci și persoanele din jur.

- Plasticul este extrem de dăunător pentru mediu? Acesta a fost inventat la jumătatea secolului al XX-lea și deși este util omului în nenumărate moduri, acesta nu este biodegradabil. Deci, deșeurile de plastic ar trebui adunate corespunzător și reciclate, întrucât, aruncate la întâmplare, acestea poluează mediul, afectând viețuitoarele.

- Cele mai poluate râuri din lume se găsesc în Asia? Ele conțin cu 30% mai multe deșeuri decât media globală și conțin cu 20% mai mult plumb decât râurile de pe orice alt continent.

- Consumul de apă contaminată poate provoca afecțiuni grave? Printre acestea se numără holeră, febră tifoidă sau dizenterie cronică.

- Peste 1 milion de păsări marine și 100.000 de mamifere marine sunt distruse de poluare în fiecare an.

- Persoanele care trăiesc în zone cu un nivel ridicat de poluanți atmosferici au un risc de deces din cauza cancerului pulmonar, mai mare cu 20%, decât persoanele care trăiesc în zone mai puțin poluate.

- Copiii sunt principalele victime ale poluării? Din păcate, mai mult de 3 milioane de copii cu vârsta sub 5 ani, mor anual din cauza condițiilor de mediu.

Poluarea este într-adevăr o problemă gravă, care ne afectează la nivel mondial, însă schimbarea stă la fiecare persoană în parte. Fiecare dintre noi poate face ceva în acest sens, învățând și aplicând diferitele metode de prevenire a poluării.

CUPRINS

- 3** Editorial
- 5** Invitatul revistei
- 7** Caligrafii pe nisip
- 25** Din viața școlii
- 48** Didactica
- 50** Curiozități...Știați că...

Interpretarea ezoterică a unor basme românești

Competența de comunicare și importanța ei în predarea limbii și literaturii române

CUPRINS

- 3** Editorial
- 5** Performanța anului
- 7** La aniversare
- 12** Ecouri
- 13** Caligrafii
- 25** Premii Eminescu
- 50** Din viața școlii
- 55** Didactica
- 62** In memoriam